

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Thursday, the 11th September 1958.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at ten of the clock, the Deputy Chairman (SRI A. M. ALLAPICHAJ) in the Chair.

[*Note*.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

I.—ELECTION OF CHAIRMAN.

DEPUTY CHAIRMAN: The first item on the agenda to-day is the election of the Chairman under Article 182 of the Constitution of India. Nominations for this Office have already taken place.

Under rule 12 (4) of the Madras Council Rules, I have first to read out to the House the names of Members who have been duly nominated together with those of their proposers and seconders. They are—

<i>Serial number and name of candidate.</i>	<i>Name of proposer.</i>	<i>Name of seconder.</i>
(1)	(2)	(3)
1 Dr. P. V. Cherian ..	Dr. T. V. Sivanandam ..	Sri S. R. P. Ponnuswami Chettiar.
2 Dr. P. V. Cherian ..	Sri V. S. Balasundaram ..	Sri S. P. Sivasubramanya Nadar.

As only one Member has been proposed for election, namely, Dr. P. V. Cherian, I declare him duly elected as Chairman, Madras Legislative Council, unopposed. (Loud cheers.)

It only remains for me to tender to the Hon. Dr. P. V. Cherian my sincere congratulations on his election and I call upon him to occupy the Chairman's Chair. When the Hon. the Chairman goes to occupy the Chair, I request all hon. Members to stand up and resume their seats only after the Chairman has taken his seat. After he takes the Chair, congratulatory speeches will be made. Now, I call upon the Hon. the Leader of the House and the Leader of the Opposition to conduct Dr. P. V. Cherian to the Chair.

Then, the Hon. Dr. P. V. Cherian was conducted to the Chair by the Hon. Sri R. Venkataraman and Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar.

II.—CONGRATULATORY SPEECHES ON THE ELECTION OF CHAIRMAN.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, I rise to offer the felicitations of the Government and the Members of this House on your unanimous election as Chairman of the Madras Legislative Council. Sir, on occasions like this, it is customary to dwell at great length on the importance of the office and the qualities required for effectively conducting the proceedings of this

[Sri R. Venkataraman] [11th September 1958]

House and for maintaining its dignity, decorum and so on and so forth. But, all these things have become superfluous on this occasion because of the excellent work which you have turned out as Chairman of the Madras Legislative Council during the first term of office as its Chairman. Sir, your fairness to the Government and to the Opposition, your firmness against any deviation in decorum or the limits of the debate and your friendliness to all Members of this House have endeared you to all the Members of this House as well as the people of Madras. It is only in the fitness of things that one who has occupied this high office with rare distinction should be called upon to continue to render useful service as you have now been asked to do to-day. (Cheers.) More than the personal qualities which you possess, it is your great regard for the traditions of parliamentary institutions and parliamentary democracy in this country in the early, formative period that has come to play a very prominent part during your term of office as Chairman.

Sir, this is an occasion when I have to refer to another more important aspect of your election. We are to-day establishing a very healthy convention, well-known in parliamentary democracies, of continuing to elect as the Presiding Officer of a Legislature, a person who has filled that office during the previous term. (Cheers.) This convention is very important in democracies, because it ensures that the person who holds the office of Chairman will not have to look to the support of either the Government or the Opposition for the purpose of being returned to the same office again. I am aware, Sir, that, in the choice of the Chairman of the Legislative Council, Government had to balance a large number of considerations, such as social justice to other minority communities and so forth. But, I am very happy to inform this House that the Government ultimately came to the conclusion that observance of the convention was more important and a proper duty on their part than to yield to questions of social justice. So, it is with very great pleasure, Sir, that we are to-day inaugurating a convention which I am sure will be followed both in this House and in the other House in times to come. (Cheers.)

Sir, I may not be pulled up for being somewhat irrelevant if I take this occasion to welcome the new Members who have come into this House. It is a matter for great pleasure and gratification to all of us that the distinguished Leader of the Opposition, Dr. Lakshmanaswami Mudaliar, has been returned to this House again. (Cheers.) He has filled the office of the Leader of the Opposition with rare distinction. In fact, he has struck a balance between opposing the Government and giving them discriminatory support in such a manner that very few people can improve upon though many people may try to imitate it. We are happy that he is back with us for taking this role of Leader of the Opposition again. The personnel of the House is also enriched by a very eminent jurist, who has held the highest office in the Judiciary in India. (Cheers.) I look forward to very helpful co-operation from him.

11th September 1958] [Sri R. Venkataraman]

I shall be failing in my duty if I do not mention the inclusion of the talented artiste of South India, the greatest exponent of art and culture of Tamil Nad. I am sure she will be able to enthral the Members of this House as she has been enthralling large numbers of people with her delightful music. (Cheers.) I also welcome the distinguished educationists and other public men who have come into this House. We look forward to an era of fruitful co-operation under your guidance, Mr. Chairman, in this House. (Cheers.)

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR : Mr. Chairman, I wish to associate myself wholeheartedly with the felicitations that have been offered by the Hon. the Leader of the House on your unanimous election as Chairman of this Legislative Council. Having known you for so many years, for a longer period than any other Member of this House, I can very well vouch for the fact that this House is indeed very happy and fortunate in having secured for itself your services to act as its Chairman.

Sir, to one who is elected to this office for a second term, in would be sheer impertinence on my part to suggest what the traditions should be, how the Chairman is expected to get on with the Members who are not always easily amenable and who do not see eye to eye with the Chairman, what he should do and what he should not do and all those things. On this occasion, I am sure that with your rich experience in this House and of the other Houses in this country and the richer experience that you have gained by your visit to the Parliament, the mother of democracies and other Assemblies, your views, advice and guidance will be of the greatest moment.

Sir, speaking of parliamentary traditions, I do not wish to strike a discordant note, but I may be permitted to state that it is 'he usual convention in Parliaments, when the Chairman or the Speaker is to be elected, for the Leader of the House or those sitting on the Treasury Benches to consult those in the Opposition. On this occasion, though I am not sorry it has not been done, I do wish that this sound convention and parliamentary tradition and courtesy would be extended on all possible occasions so that we may set an example to the rest of India as to how a Legislature should conduct itself.

Sir, I am sure that you will realize that we who are sitting on this side do not count for numbers at all. But I hope we do count for something. Therefore, I beseech your benignant left eye to cast its vision sometimes on persons who are sitting on this side of the House as you have done so often and to give us a little more of charitable disposition as you have always given, more particularly to me, Sir, a person who is not always limiting himself to the time much to your inconvenience and that of other Members.

Let me also add this, Sir; in my opinion, the position of Speaker or Chairman in a Legislature is far more important than the position of the Members of the Treasury Bench or of the

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [11th September 1958]

Opposition. And as I look back upon the record of this House, I must congratulate you, Sir, first and foremost, on having maintained the highest tradition in that respect. I wish to assure you of our wholehearted support and we shall unquestionably follow your rulings and will obey whatever your decisions may be in that respect. I can assure you on behalf of my Party that there is not one of us here who will question your rulings under any circumstances because of the parliamentary tradition that the Chair is occupied by a person who does not see anything in common with this or that Party, this or that individual, but only plays the highest role of maintaining the honour and dignity of the House.

I wish also to associate myself with the sentiments expressed by the Hon. the Leader of the House in welcoming such a large number of Members to this House. I am a little disappointed that I will not be in a position to welcome some of them or more of them to this side of the House. (Laughter.) But I give the pleasure to the Hon. the Leader of the House to have more Members behind him than are necessary for him even. (Laughter.) That apart, I wholeheartedly welcome them because whatever differences of views we may have, I have enjoyed my position in this House for the last ten years because of the very friendly atmosphere that has prevailed amongst its Members. Every single Member sitting on one side of the House or the other has been friendly and I hope that that tradition will continue for all time to come.

Sir, let me once more express, on behalf of all of us here, our great appreciation of the fact that you are occupying this place again and will help the parliamentary traditions to continue to be observed in this House. Thank you, Sir.

DR. MAHOMED USMAN : May I be permitted to sit and speak?

MR. CHAIRMAN : Yes.

* DR. MAHOMED USMAN : Sir, I beg to associate myself with the sentiments expressed by the Hon. the Leader of the House and the hon. the Leader of the Opposition on your re-election. You have been a very successful Chairman during the last six years. And I am very glad you have come back to guide us for another six years. I take this opportunity of congratulating you most heartily on your re-election as Chairman of the Council. I wish you every good luck.

* SRI T. PURUSHOTHAM : Mr. Chairman, I rise to congratulate you on the occasion of your unanimous election as Chairman of this House. With your rich experience of parliamentary traditions and the working of Parliaments in Western countries, gathered as a result of your visit as our country's representative to the Commonwealth Parliamentary Conference last year, you have contributed not a little in establishing wholesome conventions and conducting the deliberations of this House in a most remarkable way to the satisfaction of all Members of this House. I am sure,

11th September 1958] [Sri T. Purushotham]

in your own inimitable way, you will see that opportunity is given to all Members of this House to take part in the deliberations of this House in spite of the fact that there is only limited time allotted for the discussion of the various subjects that come up for discussion here. I hope you will continue to carry on your duties with the same amount of zeal as before, maintaining at the same time due decorum and dignity in the House.

Permit me, Sir, on this occasion to refer to a few matters which, I feel, should receive your kind attention. It has been the common complaint from the Opposition—and I believe that there is a certain amount of justification also for that—that our business rules are not very strictly followed in the matter of notice of motions given by the Hon. Ministers and notice of amendments given by hon. Members. The Hon. the Leader of the House, a strict parliamentarian as he is, is very keen on maintaining high parliamentary traditions and observing the rules strictly. Yesterday, he said, with reference to motions to be made in the House, that it was not the Government but the Business Advisory Committee that was to blame in the matter. I hope, Sir, you and the Hon. the Leader of the House will discuss these matters and see that no opportunity is afforded to the Opposition or any other Member of the House for making any remarks on this important question.

I would also request you to see that more non-official days are allotted for transaction of non-official business in the House. Hon. Members have spoken to me about this and I felt that this was the fittest occasion to bring the matter to your notice as well as to that of the Leader of the House, so that you may see whether the rules on the subject require any modification. More days and more time should be allotted for the transaction of non-official work so that the demand of non-official Members may be satisfactorily met.

The constitution of a Parliamentary Association was discussed some time ago and we had a report also of the proceedings of the last Conference of Presiding Officers published in the newspapers. Yesterday, during question-time, hon. Members desired that the Members of Parliament from this State should have full opportunity to plead our case in parliamentary discussions. The constitution of an Indian Parliamentary Association, I believe, will afford an excellent opportunity for such discussions. The aim of the Association was stated to be to provide a forum where Members of Parliament as also Members of State Legislatures could constitute themselves into a parliamentary or legislative group irrespective of party affiliations and discuss freely questions of policy and programmes affecting the respective States. I hope you will use your good offices to see that the Association is established and starts functioning in an efficient and useful way.

Another matter to which I wish to refer is the proposal to construct a new Council Chamber. You are certainly aware of the urgency for this and I am not asking for any special comforts for

[Sri T. Purushotham] [11th September 1958]

10-20
a.m.

hon. Members. (The Hon. Sri R. Venkataraman: Poor advocate!) Dr. Sreenivasan, who is not here now, would also agree with me that we must have moving space in the Council Chamber. After the passing of the Legislative Councils Act in 1957, we have 63 Members. For want of accommodation, we find sofas on either side of the Chair to provide accommodation for the additional Members. In the present Chamber there is very little provision made for the Press and Visitors' galleries. The first row in the galleries is set apart for the Press and the next row for the visitors. The portion on the western side of the second and third rows is set apart for ladies. There is no provision for the Chairman's gallery, the gallery for M.L.A.'s and M.L.C.'s and the Governor's box. You see, Sir, a most distinguished visitor now, the Mayor of Madras, is occupying a corner there. She deserves to be provided with a better seat in the Chamber.

You may remember, Sir, you constituted an *ad hoc* committee to consider this question. The Hon. the Finance Minister assured us the other day in reply to a question that plans and estimates had been called for and that necessary funds would be provided when these plans and estimates were ready. I request you, Sir, specially to take all the interest in the matter and see that this is got through and that necessary funds are provided in the coming Budget. I am sure, Sir, you will do this.

Sir, I would also invite your kind attention in this connexion to Article 187 (1) of the Constitution which states that each House of the Legislature of a State shall have a separate Secretariat staff. Of course, there is a proviso that nothing in this clause can be stated to prevent the creation of posts common to both the Houses of Legislature in the State. Certainly, you can have posts common to both the Houses as we have common posts for all Secretariat departments. But the Constitution definitely states that each House of the Legislature shall have a separate Secretariat. That is so in the Central Parliament. The proviso to the Article I referred to only permits the creation of common posts. There is no objection to it. But that does not mean that there should be a common Secretariat as at present. A separate Secretariat is certainly necessary. I feel that the Council should have a Secretariat of its own. I trust you will examine this question thoroughly and do the needful about it and see that a separate Secretariat is provided for the efficient working of the Legislative Council.

Lastly, Sir, I should like to bring to your notice that a system of passes has now been introduced. I do not see any necessity for it at all. This is a small House and there are the security officers posted all round the House and they know the hon. Members of this House. I feel there is no necessity for the pass system and I request you to see that it is annulled. With these few words, Sir, I have great pleasure in congratulating you on your unanimous re-election as Chairman.

11th September 1958]

* SRI JOHN ASIRVATHAM : Mr. Chairman, Sir, permit me to offer my warmest felicitations to you on your unanimous re-election to the exalted office of Chairman of this august House, the Madras Legislative Council. Your unanimous re-election is a fitting tribute to the signal services you have rendered to this House for the past six years. You have maintained the dignity and decorum of this Upper House and filled the office with grace, dignity and colour. You have maintained the traditions of the House, created and established by the earlier Indian Presidents of the Council like Sir P. Rajagopalachariar, and Sri L. D. Swamikannu Pillai. You have never permitted any levity to creep into the proceedings of the House. I am sure God will give you the grace, strength and happiness to carry on the duties of this high office not only for another six years but for another term of six years, say, for another twelve years at least. With these words, I once more congratulate you on your unanimous re-election.

* SRI T. G. KRISHNAMOORTHY : Mr. Chairman, Sir, it is needless for me to reiterate that I associate myself with the sentiments expressed by the Hon. the Leader of the House and the hon. the Leader of the Opposition and the hon. Member Sri T. Purushotham, though he threatened to mar the pleasantness of the occasion by talking so much of boring shop. (Interruption.) As the Hon. the Leader of the House confessed, his Party, I am glad to note, has created a healthy convention that the incumbent of the office of Chairman should be continued for another term of six years unless the Chairman himself chooses to step down in favour of younger blood, which I am sure, Mr. Chairman, you will do at the end of this term.

Sir, the only wisest thing the Congress leadership in this State has done in all the ten years of its administration is this thing.

SRI T. PURUSHOTHAM : The only thing!

AN HON. MEMBER : Only wisest thing.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : There are perhaps wise and wiser things.

* SRI T. G. KRISHNAMOORTHY : Sir, before your nomination to the office was announced finally by the Congress Party, I was hearing so many rumours and the hon. the Leader of the Opposition also unfortunately hinted at these rumours in his speech when he mentioned about social justice and other things. (An hon. Member : It is the Hon. the Leader of the House.) Yes.

SRI T. PURUSHOTHAM : The hon. Member seems to be predicting that the hon. the Leader of the Opposition will become the Leader of the House.

* SRI T. G. KRISHNAMOORTHY : I would only wish for that day when at least we can have a better administration.

[Sri T. G. Krishnamoorthy] [11th September 1958]

Sir, I was hearing a spate of rumours and I could not really compromise myself with those rumours I heard. Mr. Chairman, in all these six years you occupied the Chair intellectually in the matter of efficiency as well as physically so well (laughter), that it was simply impossible for me to visualise you sitting as an ordinary Member somewhere in a corner, as was observed by the hon. Member Sri Purushotham, about the Mayor sitting in a corner. Later on, just two days ago, I heard about the choice of the Congress Party and I was really happy.

As the hon. the Leader of the Opposition observed, it is not for me to suggest, how you should conduct yourself during this term of your office as Chairman. But one simple request I would make of you is this. During your last term you have been quite impartial. You have never shown any peculiar predilections to the Party which assisted you in becoming the Chairman. Now and then I have noted a slight disinclination on your part to hamper the business of the Government by giving opportunity to the Opposition, rather too much opportunity to criticise or make speeches. As the hon. the Leader of the Opposition rightly observed, the Congress organization has too many people than are necessary for it. That being so, the Opposition must be given greater chances to speak on Bills than the Congress Members. The Ministers sponsor Bills and reply to the debate. So, it is not absolutely necessary for every Congress Member to speak. But here, myself and my hon. Friend Sri Karayalar represent the Indian National Democratic Congress. We have seceded from the Congress and have formed a separate organization.

10-30
a.m.

SRI A. M. ALLAPICHAJ: We are sorry for that.

* SRI T. G. KRISHNAMOORTHY: Some two and a half hours are allotted for discussion on a particular Bill. The Ministers take up well-nigh an hour. In the remaining one and a half hours only twenty minutes must be given to the Congress side and one hour and ten minutes must be allotted to the Opposition side. I am not criticising you, Sir. Rather no such convention was established. My only request to you is that you may establish such a healthy convention. That is being followed in the Mother of Parliaments. The Opposition is given much greater chance than the Treasury Benches because the Ministers have their say. They initiate the debate and then wind it up. So, the Congress side is more than represented by the Ministers.

SRI V. K. PALANISWAMY GOUNDER: All the same they have to attend the meetings.

* SRI T. G. KRISHNAMOORTHY: They have to attend because they have to raise their hands to vote for the Bills and not to speak on the Bills.

Mr. Chairman, I once again congratulate you and wish you a very long life. I am sure you will live for many more years. Though I may not completely agree with the hon. Member Sri John

11th September 1958] [Sri T. G. Krishnamoorthy]

Asirvatham that you should continue for another term also as Chairman, you should live to see another Chairman being elected and this healthy convention being carried on continuously.

Thank you, Sir.

* SRIMATHI MARY C. CLUBWALA JADHAV: Mr. Chairman, Sir, I rise to associate myself with the many expressions of congratulations on your re-election to this House. You have been a distinguished Chairman, maintaining the high dignity of this great office. Your reputation and your stewardship of this high office have been internationally known and acknowledged. High encomiums were paid to you by the members of the Commonwealth Parliamentary Association while I was in London. We wish you a long term, not for six years but all over the years, of this great office which you fill so well. (Interruption) I am definitely against the remark of Sri T. G. Krishnamoorthy that you should be Chairman only for one term.

As the hon. Member Sri T. Purushotham said, I would also like to put in a plea. You have been very fair, Sir, to the lady Members of this House. But I would like you to associate the ladies with many more committees than they are associated with now, because I feel that except in a few cases the lady Members are relegated only to not so important committees. I think we are as capable as our men Members and I hope you will see that we are associated more and more with the committees though we are only five in number in this House. I associate myself with the congratulations offered to you.

* DR. A. CHIDAMBARANATHAN: தலைவர் அவர்களே, தாங்கள் மீண்டும் இம்முறை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது பற்றி என்னுடைய மகிழ்ச்சியையும் பாராட்டுதலையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். தங்களுடைய திறமையும், நடு நிலைமையும், சாமர்த்தியமும் யாவரும் அறிந்தவையே. ஆதலினாலே, அவற்றைப்பற்றி நான் அதிக நேரம் பேசப் போவதில்லை.

பிரிட்டன் பாராளுமன்றத்திற்கும், பிற தேசங்களுக்கும் சென்று, தாங்கள் சுற்றும்பிரயாணம் செய்து, அந்த நாட்டு அனுபவங்களோடு திரும்பிவந்திருக்கும் செய்தி நம்முடைய இந்தக் கவுன்சிலுக்கு கட்டாயம் மிகவும் பயன்படும் என்றும் அதற்கு இலாபமாக இருக்கும் என்றும் நான் உறுதியாக நம்புகிறேன். ஆகையால், மிக்க நல்ல பண்பும், திறமையும், சாமர்த்தியமும் வாய்ந்த தாங்கள் மீண்டும் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு பற்றி என்னுடைய மகிழ்ச்சியையும் பாராட்டுதலையும் தெரிவித்துக்கொண்டு அமருகிறேன்.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Mr. Chairman, Sir, let me talk about my credentials first. I have been a Member of this House along with you all these five or six years, and I hope to be here for another four years without any break. With the grace and blessings of all of you, I may come back again, and I hope the hon. Member Sri T. G. Krishnamoorthy will not object to it, (laughter) even though I am fairly old enough, according to his principle. I shall not mar this occasion by any references to our various grievances or our quarrels or any occasion on which you

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [11th September 1953]

might not have asked me to speak. All those things I forget. You have not given room for any such criticism. This is a happy occasion when we should forget such things and express our sincere good feelings about you.

For the last six years I have noted with great care and also with a critical eye your conduct of the proceedings of this House and I can say without any fear of contradiction that you have upheld the dignity of this House, that you have followed an impartial procedure which the Chairman should adopt and that you have conducted the proceedings with decorum, kindness and courtesy to all Members of this House. That is a great thing for a Speaker or Chairman of an august assembly like this.

I feel that this House is not inferior to any other House either in this State or in any other State or even to the Mother of Parliaments. This House consists of very distinguished Members. Some of them are an asset to this House. I shall name only one or two like Dr. Mahomed Usman and our Leader of the Opposition here. One more distinguished Member has been added to this House recently, namely, Sri Patanjali Sastry, retired Chief Justice of the Supreme Court. Therefore, this is an august House, consisting of very distinguished people and to sit as Chairman of this House is itself a signal honour and that honour you deserve. Therefore, your re-election is certainly a matter for congratulation not only to you but to all of us here.

As a Member of the Opposition here, I can vouch for your impartiality and your courtesy to the Members of the Opposition. I won't agree with the hon. Member Sri T. G. Krishnamoorthy that we have not been given enough opportunities to speak. Some of us may not have had sufficient time, but the Opposition as such has been given sufficient time by you. I must state that because of my experience here as a Member of the Opposition. There are other Opposition Parties. I am not talking about them. But as far as the Opposition that has been officially recognised is concerned, I can say that you have always given us sufficient opportunities to express our criticisms and views.

You have visited other countries and I am glad you have not visited Soviet Russia and I mention that because I do not know whether there is any parliamentary institution there worth imitation by us. In the Conference of Presiding Officers of the Legislatures in this country your part has been very notable and that has been recognised by the Speakers and the Chairmen of Legislative Assemblies and Councils in the other States also. Hence, your unanimous re-election as Chairman of this House is befitting. I would add, as was done by Sri Parthasarathy Ayyangar and Sri Sivaswami Ayyar, you will fit the Chair and fit it fittingly.

* SRI V. V. RAMASWAMI : தலைவர் அவர்களே, நாட்டில் இயங்கும் மக்கள் ஆட்சி முறையிலே சில மரபுகளும் முறைகளும் கையாளப்படவேண்டும், நிலைநிறுத்தப்படவேண்டும் என்ற உறுதிப்பாடு உடைய எங்களைப் போன்றவர்கள், அது தகர்க்கப்படுமோ என்று கவலைப் பட்டுக்கொண்டிருந்த நேரத்திலே, தங்களையே மீண்டும் இந்தத் தலைமைப்

11th September 1958] [Sri V. V. Ramaswami]

பதவிக்கு நியமனம் செய்வதாகக் காங்கிரஸ் கட்சியினர் முடிவு செய்ததைக் கேட்டு நாங்கள் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைந்தோம். ஆகவே, இந்தச் சபையிலுள்ள எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் தங்கனிடத்திலே இருக்கின்ற நன்மதிப்பை நன்கு அறிந்து, இந்த மரபை அவர்கள் நீடிக்கும்படி செய்து, தங்கள்பால் அவர்களுக்குள்ள நம்பிக்கையைத் தெரிவித்த தற்காக மிகவும் பாராட்டுவதுடன் என்னுடைய மகிழ்ச்சியை மீண்டும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

நமது சபையின் முதல்வர், கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தான் பேசும் போது, நாங்கள் ஒரு மனதாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது மிகவும் பாராட்டத்தக்கது என்று மிகவும் நன்றாகச் சொன்னார்கள். அந்த மரபுக்கு ஒரு மெருகு கொடுத்திருந்தால் மிகவும் அழகாக இருந்திருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். எப்படியெனில், தங்களை நியமனம் செய்யும்போது, காங்கிரஸ் கட்சிக்குக் கொடுத்த வாய்ப்பைப் போலவே, மற்றக் கட்சிகளும் தங்களுக்கு இஷ்டமானவருடைய பெயரைப் பிரேரேபிக்கும்படி வாய்ப்புக் கொடுத்திருந்தால், இந்த மரபுக்கு எவ்வளவோ மெருகு கொடுத்ததாக இருக்கும் என்று நான் உண்மையிலேயே கருதுகின்றேன். ஆகவே, வருங்காலத்திலாவது இந்த மரபு கடைப்பிடிக்கப்படும் என்று நான் நினைக்கின்றேன்.

தங்களுடைய வரலாற்றைப் பற்றியோ, பரந்த அனுபவத்தைப்பற்றியோ, நீங்கள் செய்திருக்கின்ற பல வேலைகளைப்பற்றியோ சிறியோசுரியோ யான் சொல்லப் போவதில்லை. என்னென்றால், நாங்கள் எல்லாவற்றிலும் முதிர்ந்தவர்கள். தங்களுடைய அனுபவம்பற்றி மற்ற கனம் அங்கத்தினர்கள் நன்றாகப் பேசிவிட்டார்கள். நான் ஒன்றிரண்டு விஷயங்களை மாத்திரம் சொல்லி என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சட்டசபைக் கட்டிடம் போதாத நிலைமையில் இருப்பதால், புதிய கட்டிடம் தங்கள் காலத்திலேயே கட்டி முடியும் தருவாயில் இருக்கிறது. ஆகவே, அந்த மன்றம் கூடுகின்ற கூடம், அதைச் சுற்றி உறுப்பினர்கள் தங்கக் கூடிய இடங்கள், அறைகள் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்று தெரிந்து கொள்வதற்காக சபை அங்கத்தினர்களை அழைத்து அவர்களுடைய கருத்தை அறிந்து செய்தால், மிகவும் உபயோககரமாக இருக்கும் என்ற கருத்தினை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த இடத்திலே ஒரு விண்ணப்பம் செய்துகொள்ள விரும்புகிறேன். அதாவது, சபையிலே கேள்வி கேட்கும்போது மூலக் கேள்வி போட்டவர்களுக்கு உப-கேள்விகள் கேட்கும் வாய்ப்பு முதலில் அளிக்கப்பட வேண்டும், அவர்களுக்கு அடிக்கடி வாய்ப்புக் கிடைக்கக்கூடிய முறையில் இருக்கவேண்டும். அதைத் தடுக்காத முறையிலே, ஆட்சியினர் பக்கத்தில் இருக்கின்றவர்கள் இடைஞ்சல் பண்ணாமல் இருக்க வேண்டும் என்பதுதான் எங்களுடைய விண்ணப்பம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால், இந்தக் காரியத்திலே மிகவும் சலுகை காட்டி, எங்களை ஆதரித்திருக்கிறார்கள். அதுபோன்றே, இன்னும் தொடர்ந்து ஆதரித்து வருவீர்கள் என்று நம்புகிறேன். குறிப்பாக, என்னைப் போன்றவர்கள், முன் அறிவிப்பு இல்லாமலே திடீரென்று பேசவேண்டுமென்று விருப்பம் தெரிவிக்கும்போது, அதற்குக்கூட சலுகை காட்டி, நேரமும் கூட்டிக் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். அந்தச் சலுகையையும் ஆதரவையும் நாங்கள் இழந்துவிடமாட்டோம் என்று கருதுகிறேன்.

நாங்கள் தங்களுடைய இருக்கையில் கம்பீரமாக வீற்றிருக்கிறீர்கள். பார்ப்பதற்கு எங்களுக்கே அது ஒரு பெருமையைக் கொடுக்கிறது. ஆனால், இந்தச் சபையைச் சுற்றி இருக்கும் காப்பாளர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கும் குல்லாயைப் பார்க்கும்போது, எனக்குக் கொஞ்சம்கூட பிடிக்கவே இல்லை. அதை எப்படியாவது மாற்றியமைக்கவேண்டும். நமக்குரிய சிவப்பு நிறத்தை யாவது அவர்களுடைய குல்லாய்க்குக் கொடுத்து, ஒரு பார்வையாகச் செய்து கொடுக்கவேண்டும்.

[Sri V. V. Ramaswami] [11th September 1958]

ஆகவே, அந்தக் காரியத்திலே நீங்கள் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, உங்கள் பதவிக் காலத்திலே இன்னும் நல்ல மரபுகள் ஏற்படவேண்டுமென்றும், எங்களைப்போன்ற எதிர்க்கட்சியில் இருக்கின்றவர்கள் இந்தச் சபையில் நல்ல பணி ஆற்றுவதற்குத் தாங்கள் வாய்ப்புக் கொடுப்பீர்கள் என்றும் நம்பிக்கை தெரிவித்துக்கொண்டு, தங்களுடைய பதவிக்காலம்நன்றாக இருக்கும் என்று என்னுடைய மகிழ்ச்சியையும் வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்து என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

10.40
a.m.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Mr. Chairman, I associate myself with the very good sentiments expressed by the Hon. the Leader of the House and by the hon. the Leader of the Opposition and others in offering their felicitations to you. On this important and happy occasion of your being re-elected as Chairman of this House for a further period of six years, as was rightly said by the hon. the Leader of the Opposition—and I share his views as a Member of the Opposition for the last four or five years—I want to say that we have had no real cause for complaint against you. You have been very fair, more so to the Opposition and particularly to me, and I hope you will maintain that tradition in the years to come also. On the occasion of your re-election, at least for two or three days you may allow us to say whatever we wish to say *suo motu*. I hope you will allow it, Sir. (Laughter.) Rules could be relaxed in our favour once in a way.

Sir, I do not want to enter into any controversy on this occasion, if I refer to the speech made by the hon. Member Sri T. G. Krishnamoorthy. Some such change is always necessary. If all the speeches are of the same type, they may not be good and interesting. Sir, it was said that it was the Government's decision to have you re-elected as Chairman for a second term. I do admit that it is wrong to say that it was the decision of the Government. It is the decision of the House. The House thought it fit to re-elect you for a second term. Of course, the party in power has to take a decision in the matter. But, what I wish to state is this. A good number of the Opposition Members, if not all, would have supported you if, unfortunately, there had been a contest. I leave the matter at that.

Coming to the question of social justice, we have heard some clarification. It was not made very clear. Still, mention was made about it. Now, my hon. Friend Sri Purushotham has rightly taken this opportunity to expatiate on many subjects. The hon. Member Sri T. G. Krishnamoorthy who is not here now was unfair to him, when he said that his speech was boring. It was not so. His speech was very interesting. While listening to his speech, I was really feeling whether I was in this House or the other House. He discussed the subjects threadbare and gave various suggestions. I hope the Government will consider all these suggestions of his. But, the real difficulty with the hon. Member Mr. Purushotham is that he is making too many suggestions and proposals and that, therefore, the Government do not take cognizance of any of them. Therefore, if he confines himself to a few of them, I hope the Government will give due weight to them, wherever necessary.

11th September 1958] [Sri Mohamed Raza Khan]

Sir, the Hon. the Leader of the House was right and it was in the fitness of things when he welcomed the new Members. We have Sri P. T. Rajan whom we have welcomed already. He has proved to be an asset to this House. I wish he is more harsh and vehement with the Government hereafter. I am not casting aspersions on anybody. We have a great jurist in Mr. Patanjali Sastry who has come into this House. In these days, when Government rush up with all sorts of legislation, when the legal aspects have to be carefully studied, it is good that we have eminent jurists in this House. We have already Mr. Balasubramanya Ayyar, who is no doubt very helpful. Still, we are all the more happy that we have persons of the standing of Mr. Sastry, who will be able to point out the various defects in some of the Bills. At least the public will know what legal lacunae we are able to point out, in present-day legislation. We are also happy to have Members like Mr. Damodaran and Dr. Chidambaranathan whom we welcome. I am also happy to welcome my colleague to my right, Mr. Karayalar. I know him from the days when we both were Members of the Legislative Assembly. He is a very good friend of mine. Unfortunately, he was behind the Treasury Benches all along in the past, but fortunately, he is now with us. We want such people who know the weaknesses of the party in power. We want such enthusiastic persons of a different type and of a different character. (Sri T. Purushotham: Of a different character!). I am sorry. We want people in various walks of life. We, in the Opposition, do want a few politicians. We want the Government to realize that they cannot carry on things in their own way. If there were people who have the necessary experience in the working of the administration, they could express their views without any feeling or bias. They can bring to our notice all the shortcomings of the Government. I do not say that the Government have shortcomings always. But, wherever they exist and whenever they commit mistakes, the Opposition should be able to point them out. It is in this connexion I say that I am very happy to have Mr. Karayalar on our side. I am sure that, as long as he is a Member, he will be with us. Especially for politicians, there is no safer place than the Opposition. To be a Member of the Opposition is the safest at the present time. I am not saying this because we cannot come and we have no chance now to come to the other side and as a matter of consolation. If one is in the Opposition, one can at least express what one wants to express boldly and bring to the notice of the House any shortcomings of the Government. Many a time, we have boldly put forth our case and have also been successful.

Last but not the least, I congratulate the Hon. Sri R. Venkataraman on his re-election. We are really happy that he has been re-elected to this House. He has contributed to the proceedings of this House a great deal. He has been very fair towards the Opposition and has accommodated us as far as possible; I use the phrase 'as far as possible' advisedly. Now, on the eve of his going to the United Nations Organization to represent our country there,

[Sri Mohamed Raza Khan] [11th September 1958]

we wish him well. We shall watch with interest and pride the great contributions that he will be making in that august Assembly. We will really be happy that a representative of our State and the Leader of our House has a great deal of contribution to make in the United Nations Organization.

On this occasion, I once again offer my felicitations to you, Mr. Chairman, on your re-election. Surely, we will be having the benefit of the wide experience which you have had all over the world. We can really be proud of the fact that this House is really second to none in any country in regard to its proceedings. Thank you, Sir.

10-50
a.m.

* SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Mr. Chairman, let me associate myself with the sentiments expressed and felicitations offered to you by the Hon. the Leader of the House and other hon. Members on your re-election as Chairman. When I became a Member of this House two years ago, I was a little bit diffident. But I noticed that you, as Chairman, were indulgent and kind to new Members and my diffidence disappeared. You did not frown upon new Members when they made irrelevant remarks. That is a tip I can give to the new Members of the House now. Indulgent you have been and kind you have been and I request you to continue to be the same. You fill the Chair with dignity and grace. Your re-election is one more proof to show that the members of the teaching profession also could occupy positions of responsibility with grace, dignity and efficiency. We have in this House two great teachers—the Leader of the Opposition and the present Chairman. The teaching profession is particularly glad to know that you have been re-elected. You are level-headed. I would like to point out that teachers are generally level-headed and that great teachers are more level-headed. Once more I offer you my sincere felicitations.

* VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : மாண்புமிக் மேல் மன்றத்தின் மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, வணக்கம். உங்களை மனமார நாங்கள் வாழ்த்தி வரவேற்கின்றோம். புதிய அங்கத்தினர்களின் சார்பாக, சிறப்பாக, நான் உங்களை வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பெரியர், இந்த மன்றத்திலே இனி புதிய ஆங்கிலப் பெரும் புயற் காற்று வீசும்; இனிய தீந்தமிழ்த் தென்றல் தவறும்; அழகிய தமிழ்ப் பெருமழையும் பொழியும்; இன்ப சங்கீதமும் சங்கீதப் பெருவெள்ளமும் புரண்டு வந்து, உங்களை ஆட்கொள்ளப் பார்க்கும். நீங்கள் விழிப்புடன் இருந்து, நேர்மையுற நடத்துவீர்கள் என்று நாங்கள் திண்ணமாக நம்புகின்றோம். நீங்கள் உடல் தத்துவத்தையும், மனோ தத்துவத்தையும் மிக நன்றாக உணர்ந்தவர்கள். அந்த முறையிலே, இந்த மன்றத்திலே தொடர்ந்து தலைவராக இருப்பதற்கு மிக மிகத் தகுதி வாய்ந்தவர்கள் என்பதுதான் எங்களுடைய உண்மையான கருத்து.

பெரியர், இளைஞர்களுக்கு வாய்ப்பு அளிக்கவேண்டுமென்று இங்கே பேசிய ஒரு அன்பர் குறிப்பிட்டார். நான் அவர்களுக்குத் தாழ்மையுடன் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன் “உங்களைப்போல் ஊக்கத்திலேயும், உணர்ச்சியிலேயும், உற்சாகத்திலேயும் இளையவர்கள் வேறு ஒருவரும் இருக்க முடியாது” என்று. அத்தகைய சிறந்த அறிவு சான்ற, ஆற்றல் படைத்த, அன்புமிக் நீங்கள் மறுபடியும் தலைவராக வந்திருப்பது நாங்கள் செய்த பாக்கியம் என்று தான் நினைக்கிறேன்.

11th September 1958] [Vidwan T. Muthukannappan]

நாங்கள் எல்லாம் புதியவர்கள். இப்பொழுதுதான் இந்த மன்றத்திலே அடியெடுத்து வைத்திருக்கிறோம். நீங்கள் பழம் பெரும் தலைவர். மறு படியும் தேர்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறீர்கள். ஆகையால், அனுபவம் இல்லாதிருக்கின்ற எங்களுக்கு முதிர்ந்த அனுபவம் உள்ள உங்களுடைய சிறந்த தலைமை பெரிதும் பயன் பெறும் என்று நிச்சயமாக, திண்ணமாக நம்புகின்றேன்.

எல்லாம் வல்ல இறைவன் உங்களுக்கு நீண்ட ஆயுளும் நோயற்ற வாழ்வும் கொடுப்பார் என்று மனப்பூர்வமாக வேண்டிக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* SRI A. SUBRAMANYAM : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிக் காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவரும், மதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சித் தலைவரும் கூறியது போன்று, உங்களை நானும் மனப்பூர்வமாக வாழ்த்துகின்றேன். இதனிடையிலே, சட்டசபையிலுள்ள அங்கத்தினர்களுக்கு நல்ல முறையிலே பல முறை தாங்கள் வாய்ப்பு அளித்திருந்த போதிலும், இன்னும் சரியான வகையில் அங்கத்தினர்கள் எல்லோருக்கும் வாய்ப்பு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள நான் விரும்புகிறேன்.

ஒரு விஷயத்தில் பேசினவர்களே பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர, சில குறிப்பிட்ட அங்கத்தினர்கள் பேசுவது என்றால் மிகவும் கஷ்டமான நிலைமை ஏற்பட்டு விடுகிறது; பேச முடியாத நிலைமை ஏற்படுகிறது. அவகாசம் இல்லாத நிலையும் ஏற்பட்டு விடுகிறது. இந்த நிலை இல்லாமற் படிக்கு வருங்காலத்தில் எல்லோருக்கும் தகுந்த வாய்ப்பு அளிக்கவேண்டுமென்று தலைவர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தவிர, என்னுடைய நண்பர் ஸ்ரீ வி. வி. ராமசாமி நாடார் அவர்கள் இந்தச் சபையைச் சுற்றி எழுதும் போதிலும் வெள்ளைக் குல்லாய் போட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள், பார்ப்பதற்குச் சகிக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறது, உடனடியாக அதை அகற்றிவிடுவதற்காகத் தலைவர் அவர்கள் பாடுபடவேண்டும் என்று கூறினார்கள். நான் சொல்கிறேன்—ஒரு கருப்புக் குல்லாவாகவோ, சிகப்புக் குல்லாவாகவோ இல்லாமல், பரிசுத்தமான வெள்ளைக் குல்லாவாக போட்டுக்கொண்டு கம்பீரமாக இருப்பதைக் காண மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். ஆகையால், இப்பேர்ப்பட்டதைத் தாங்கள் மாற்றிவிட வேண்டாம். என்றென்றைக்கும் அப்படியே அவர்கள் குல்லாய் அணிந்து இங்கு சேவை செய்யவேண்டும். என்னென்றால், இது பண்டைய இந்திய நாட்டின் சின்னம். ஒரு அங்கத்தினர் சொன்னார் என்பதற்காக இதைத் தாங்கள் மாற்றிவிடக்கூடாது என்று சொல்லிக்கொண்டு தங்களைப் பரிபூர்ணமாக வாழ்த்துகிறேன்.

* SRI K. M. RAMASAMY GOUNDER : Mr. Chairman, I am very happy indeed to associate myself with the fine sentiments expressed by the speakers who preceded me. Whatever happened before your unanimous re-election as Chairman of this august body, we are all happy to have you. It is a visible symbol of the affection of our people and of how they feel and act in matters like this. You, as a citizen of India, have made the West Coast meet the East Coast. With your international reputation, I am sure you will make the East and the West also meet—I mean the Asians, the Europeans and the Americans—and make them feel as one, since mankind is one. You know the world is shrinking in distance and time and it cannot live without an international outlook and catholicity of views. All these days many among us have been feeling that you are the fit person to occupy this exalted position. We feel that this House deserves you so well. It is said that “people get the Government they deserve” and so is the case with this House. I am so happy that a healthy convention has been established and

[Sri K. M. Ramasamy Gounder] [11th September 1958]

I feel that you must occupy this position as many times as you can. After all, it is not a ministerial post, though it may be made to look like that. Anybody can be a Minister but everybody cannot be the Chairman of this Council. That is my feeling. With these few words, I once again congratulate you most heartily on your re-election.

Thank you, Sir.

11
a.m.

* SRI M. ETHIRAJALU : மன்றத் தலைவர் அவர்களே, நீங்கள் சென்ற ஆறுவருட காலமாக இந்தச் சபையின் தலைமைப் பதவியிலிருந்து மீண்டும் பட்டதாரிகளால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, இந்தச் சபையின் தலைமைப் பதவி மீண்டும் உங்களுக்கு வருமோ வராதோ என்ற எண்ணத்திலே எங்கிக்கொண்டிருந்த நாங்கள், எங்களுடைய உள்ளத்தில் ஏற்பட்ட அன்பினாலும், தாங்கள் எங்கள்மிது கடந்த ஆறு வருடமாகக் காட்டிய பரிவினாலும், எங்களுடைய உள்ளக் கிளர்ச்சி ஒருவிதமாக வெற்றி பெற்றது என்றுதான் நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

தாங்கள் எங்கவிடத்திலே காட்டிய அன்பு, பண்பு, பரிவு இவையெல்லாம் நாங்கள் என்றென்றும் மறக்க முடியாதவை. ஆறு வருடமாகத் தெரிந்தோ தெரியாமலோ இந்த மன்றத்தில் பேசக்கூடாத வார்த்தைகளை எவ்வளவு பேசினாலும், அவைகளையெல்லாம் பொருட்டுத்தாது, நீங்கள் எங்களை அன்புடன் நடத்தியிருக்கிறீர்கள். நீங்கள் இந்த மன்றத்திற்கு மட்டுமல்ல, இந்த நாட்டுக்கே, கல்வித் துறையிலும், மருத்துவத் துறையிலும் ஆற்றியிருக்கின்ற பணி, இந்த மாநிலம் மட்டுமல்ல, அகில உலகமே நன்றாக அறிந்த விஷயம். நீங்கள் மட்டும் அல்ல இந்த நாட்டுக்குச் சேவை செய்தது. உங்கள் அன்பு மனையாரும் கூட இந்த நாட்டிலே செய்திருக்கின்ற சேவையைச் சொல்ல முடியாது. அதற்கு எடுத்துக்காட்டாகத்தான், நீங்கள் இந்த சென்னை ராஜ்யத்திற்கே மேல்சபைத் தலைவராக இங்கு வீற்றிருக்கிறீர்கள். 15 லட்சம் ஜனத்தொகை கொண்ட சென்னை நகரத்திற்கு உங்களுடைய மனையியார் தலைவியாக வீற்றிருக்கிறார்கள். ஆக, நீங்கள் இருபெரும் தலைவராகக் காட்சி அளிக்கின்றீர்கள். இந்த நாட்டிலே நீங்கள் இருவரும் தான் இந்த நிலையில் இருக்கிறீர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த நிலையில் உங்கவிடத்திலே இன்று சொல்லிக்கொள்ளக்கூடிய இரண்டொரு கோரிக்கைகள் இருக்கின்றன. எதிர்க் கட்சியிலே இருக்கும் அங்கத்தினர்களுக்கு அதிக நேரம் கொடுக்கவேண்டுமென்று எங்கள் பக்கத்தில் உள்ளவர்களுக்கு 20 நிமிஷம் கொடுத்தால்போதும் என்றும் ஒரு அங்கத்தினர் தெரிவித்தார். இந்தச் சபையிலே என்னுடைய அனுபவத்திலிருந்து நான் சொல்கிறேன். இங்கு எதிர்க் கட்சி என்று ஒன்று இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால், சம்பிரதாயத்திற்கு மட்டும் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் என்று இருக்கிறார். ஏன் இதைச் சொல்கிறேன் என்றால், எல்லோரும் ஒரேவிதமாக, நிரந்தரமாக அவர்களெல்லாம் பேசுவதிலிருந்து எல்லோரும் ஒருமுகமாகத்தான் விருப்பு வெறுப்பின்றி செயலாற்றுகிறார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். இந்த நாட்டு மக்களுடைய கோரிக்கைகளைச் சிரமேற்கொண்டு உட்கார்ந்திருக்கும் நீங்கள், ஒருசில அங்கத்தினர்கள் சொல்லியதுபோல், எங்கள் விஷயத்தில் அந்த இடத்திலே முற்றுப்புள்ளி வைக்காமல், அவர்கள் பேசும் அளவுக்கு எங்களுக்கும் நேரம் அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எதிர்க் கட்சி என்ற முறையிலே அவர்களை இதுவரை நீங்கள் நடத்தியதில்லை. இன்னும் அது போலவே மீண்டும் நடத்தவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த சபையில், தமிழ் பேசும் அங்கத்தினர்கள் பெருவாரியாக இருக்கிறார்கள் என்பதை உங்களுடைய ஞாபகத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஆங்கிலம் பேசுபவர்களுக்கு எவ்வளவு தான் நீங்கள் அதிக நேரம் கொடுத்தபோதிலும், அதே நேரத்தில் தமிழ் பேசும் எங்களுக்கும் ஆதரவு கொடுக்கவேண்டும். ஆங்கிலம் பேசுபவர்

11th September 1958] [Sri M. Ethirajalu]

களுக்கும் தமிழ் பேசுபவர்களுக்கும் அடுத்தடுத்துப் பேசுவதற்கு நேரம் கொடுக்கும்படியாக நாங்கள் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றோம். அப்படி இல்லாவிட்டால் ஒருவிதமான எண்ணம், ஒருவிதமான உணர்ச்சி எங்களுக்கும் ஏற்படுகிறது. அதை யாரும் தவிர்க்க முடியவில்லை. உங்களைப் புகழ்ந்து துதிபாடும் இந்த நேரத்தில், நாங்கள் எங்களுக்குள்ள குறைகளையும் சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை.

நீங்கள் இந்தச் சட்டசபைக்கு எவ்வளவு பொருத்தமானவர் என்று நான் சொல்வது ஒருபுறமிருக்க, வெளியிலே போகும்போது பிறர் சொல்லுவதையும் கேட்டிருக்கிறோம். இருக்கும் இடத்திற்கும், உருவத்திற்கும் எவ்வளவு பொருத்தம் என்று சொல்கிற நேரத்திலே நாங்கள் எவ்வளவோ சந்தோஷமும் மகிழ்ச்சியும் அடையக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறோம். அனுபவசாலியான நீங்கள் இந்தச் சபைக்கு, இப்பொழுது மட்டுமல்ல, என்றென்றும் தலைவராக வந்திருந்து, புதியவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் வழிகாட்டியாக இருந்து, எங்களைத் திறம்படக் கொண்டு செல்வதற்கு ஆண்டவன் அருள் புரியவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டு, உங்களுக்கு நீண்ட ஆயுளையும், திடகாத்திர சரீரத்தையும் கொடுக்கும்படி எல்லாம் வல்ல இறைவனைப் பிரார்த்தித்துக்கொண்டு, என்னுடைய வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கின்றேன்.

* SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR: Mr. Chairman, Sir, I won't trouble you or anybody now with a speech in Tamil. On this occasion of welcoming you, I like to speak in the language which you will understand and appreciate. Sir, I was not present here in this House at the time when you first came in as Chairman. I was elected to this House afterwards. But I am glad to find that during the term of my membership in this House, you have again been elected as Chairman. I welcome you for the reason that you are the fittest in this Council to occupy the Chair. In welcoming you here, I will be failing in my duty if I do not welcome your loving wife Mrs. Tara Cherian also whom I knew before I came to know you. She was my neighbour. I was watching her grow into fine womanhood and when she chose you as her husband, I was wondering whether you would fill the place as her husband. Now I find that you are fit to be her husband by becoming the Chairman of this Council. She is doing very good work as Mayor of the Corporation. I welcome you both, the good lady on the right carrying on the work of the Corporation and an equally good person on the left who will carry out the work of Chairman of this august body to the satisfaction of everybody.

One thing more, Sir, I should say in this connection. The Chairman is not a mere figurehead. I am not advising you. You must not only take orders but also give directions. You must be able to direct matters. The one thing I want to say now is that I have given notice of several questions in this Council. Answers to those questions are yet to come though several months have passed. I do not mean to say that you have not done your duty in calling for answers to those questions. But there is a certain amount of delay in calling for answers from the departments concerned.

MR. CHAIRMAN: No.

[11th September 1958]

* SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR : I wish you exercise more control and direction and see that the departments send the answers in due time. I am not making it a matter of complaint. I wish they come earlier.

Further, Sir, as many speakers have stressed the point, there can be no use of taking refuge behind the Business Advisory Committee. We are all here and everyone has a right, a birth-right to speak at least what he has got to say on a subject. Without any disparagement to anybody, I can say that on one occasion when an important subject was discussed for four days, I was waiting for all the four days for an opportunity to speak on the subject, but I did not get an opportunity to speak. I do not want to blame anybody for this. I took it as my misfortune. Every hon. Member of this House, either on this side or on the other side, owes it as duty to himself to speak what he thinks on a subject. Therefore, I expect you, Sir, to give equal opportunity to all Members, whether on the Opposition side or on the Government side, to speak on the subject on which they like to speak. I know you will very well do it.

Finally, Sir, I say that in this House as elsewhere, the time has come to conduct the deliberations in Tamil. The State has adopted Tamil as the official language of this State. Of course, the Government in power are trying to do their best. But my view is that they have not done as much as they ought to have done. Tamil typewriters are yet to come. Qualified shorthand typists are yet to be produced. The business of the House is not entirely conducted in Tamil. I request you, Sir, to expedite this work and facilitate the work of the Council being done in Tamil, so that it will give satisfaction not only to the Members but also to the general public outside. I chose to address you now in English and not in Tamil. Though I want to speak generally in Tamil, I wanted to show my regard for you by speaking in English because you know English, because I wanted my ideas to be expressed well, because other persons also must understand what I have spoken and because what I speak must be properly published. What all we say in Tamil is not properly translated and published in English.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Why do you speak in English?

* SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR : Because persons like the hon. Member are here who do not want to understand Tamil. If all of us here speak in Tamil, it will certainly be a great day. Then everyone will easily understand Tamil. Therefore, Sir, I request you to bear in mind this one duty you owe to Tamil Nad which has elected you to this high office for a second term and see that Tamil is promoted by all possible means so that it may be a language spoken, appreciated and understood by all.

Sir, I wish you good luck, great happiness and health and I also wish good luck, health and happiness for your wife and children so that all of you may be an asset to Tamil Nad.

11th September 1958]

* SRI N. ANNAMALAI PILLAI : சேர்மன் சார், இன்றையதினம் தாங்கள் இந்தச் சபைக்கு மறு முறையும் சேர்மனாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதை மகிழ்ச்சியுடன் பாராட்டுகின்றேன். இந்த மகிழ்ச்சி என்னை மாத்திரம் பொருத்ததல்ல ; இங்கு உள்ளவர்கள் எல்லோரையும் பொருத்தது. எல்லோரும் அதைப்பற்றிப் பேசினார்கள். தாங்கள் நீழி வாழவேண்டுமென்று ஆண்டவனைப் பிரார்த்திக்கின்றேன். நீழி வாழ்ந்து, சகல சம்பத்தும் பெற்று, பெரு வாழ்வு வாழ ஆண்டவனைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

11-10
a.m.

இந்தச் சபையில் தமிழே பேசவேண்டுமென்று அரசாங்கத்திலிருந்து ஒரு அறிக்கை வெளிவந்த பிறகும், தமிழ் பேசத் தெரிந்தவர்களும் ஆங்கிலத்திலேயே பேசிப் பழகிவிட்டதினாலே, பழகியதன் காரணமாக, அவர்கள், ஆங்கிலத்தில் பேசுகின்றார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இந்த நாட்டில் தமிழ் வளரவேண்டும், தமிழ் அபிவிருத்தி அடையவேண்டும், தமிழ் ஒங்கவேண்டும் என்று நினைத்தால், இந்தப் பாராளுமன்றத்திலே தமிழிலே பேசியாகவேண்டும். அந்தப் பழக்கம் நீடித்தால் நாட்டெங்கும் அது பரவி வரும். அன்னிய நாடுகளில் அவரவர்களுடைய பர்ஷைகளிலே தான் அவர்கள் பேசுகிறார்கள் என்று, சேர்மன் அவர்கள் உட்பட, பல இடங்களுக்குச் சென்று வந்தவர்கள் சொல்வதை நான் கேட்டிருக்கிறேன். இந்தச் சபையில் இருக்கக்கூடிய பெரிய தலைவர்கள், எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களும் டாக்டர் லக்ஷ்மணசாமி முதலியார் உட்பட எல்லோரும் தமிழர்கள். தமிழில் பேசுவதற்கு என்ன கஷ்டம் இருக்கிற தென்பது எனக்குப் புரியவில்லை. ஆதலால், இனிமேலாகிலும், தமிழில் பேசுவதைப் பழக்கத்திற்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். நீங்கள் எல்லோரும் உயர்ந்த படிப்பு ஆங்கிலத்தில் படித்திருக்கலாம். ஆனால், இந்த நாட்டினுடைய கேடிமத்திற்கும், அபிவிருத்திக்கும், நாட்டு மக்களின் முன்னேற்றத்திற்கும், தமிழ் வளருவதற்காகவும் தமிழிலேயே பேசவேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சேர்மனும் அதற்கு அதரவு கொடுக்கவேண்டுமென்று அவர்களை அடிபணிந்து கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI T. G. KRISHNAMOORTHY : சேர்மன் அவர்களும் தமிழ் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

* SRI N. ANNAMALAI PILLAI : சேர்மன் அவர்களுக்குத் தமிழ் நன்றாகத் தெரியும். அவர் நன்றாகத் தமிழ் பேசுகிறார், பேசுவதையும் புரிந்துகொள்கிறார். ஆனால், அங்கத்தினர்கள் தமிழில்தான் பேசவேண்டுமென்று வற்புறுத்துவதற்கு அவருக்கு அதிகாரம் இல்லை. ஆகையால், வற்புறுத்தித்தான் பேசவேண்டும் என்ற அவசியம் இல்லாமல், மன்றத்தில் உள்ளவர்கள் நடக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, சேர்மன் அவர்கள் மீண்டும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதற்காக என் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை இத்துடன் நிறுத்திக்கொள்கின்றேன்.

MR. CHAIRMAN : Sri M. V. Sudarsanam Naidu will speak. His will be the last speech.

SRI M. V. SUDARSANAM NAIDU : சேர்மன் அவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் என்னுடைய நமஸ்காரம். எல்லோரும் சொன்னதையே திருப்பிச் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. தாங்கள் இந்த மன்றத்திற்குத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருப்பதற்காக எல்லோரும் பெரு மகிழ்ச்சி அடைகின்றார்கள். இதிலே ஒருவருக்குக்கூட எந்தவிதமான ஆட்சேபணையும் இல்லை என்று நினைக்கிறேன். என்னென்று கேட்டால், நாங்கள் சில காலமாகப் பார்த்தபோது, கிட்டத்தட்ட எல்லோருக்கும் திருப்பி உண்டாகும் முறையில் கூடுமானவரையில் தாங்கள் நடந்து கொண்டீர்கள் என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

[Sri M. V. Sudarsanam Naidu] [11th September 1958]

அது மாத்திரம் அல்ல. சேர்மனுடைய ஸ்தானம் காலியாயிற்று என்று சொன்னபோது, ரொம்பப் பேருக்கு வருத்தமாயிருந்தது. அதற்குக் காரணம் அவருடைய அன்பும் ஆதரவும்தான் என்று சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன். ஸ்ரீமான் அண்ணாமலை பிள்ளை அவர்கள் சொன்னதுபோல, ஆங்கிலத்தை விட்டுவிடவேண்டும், தமிழிலேயே பேசவேண்டுமென்று வற்புறுத்தி வந்த ஸ்ரீமான் கஜபதி நாயகர் கூட, இன்று ஆங்கிலத்தில் பேசுவதற்குக் காரணம் தங்களுடைய தேர்தலின் வெற்றி என்று தான் நினைக்கத் தோன்றுகிறது. தங்களுடைய தேர்தலினால் ஏற்பட்ட ஆர்வத்தின் காரணமாகவும் மகிழ்ச்சியின் காரணமாகவும்தான் அவர் இன்று ஆங்கிலத்தில் பேசினார் என்று சொல்லவேண்டும். இனி அதைப்பற்றி நான் அதிகமாகப் பேச விரும்பவில்லை. அவரவர்களுடைய உள்ளமே சொல்ல வேண்டிய விஷயம். அதனால், அடுத்தபடியாக சேர்மன் அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு சந்தோஷத்தின் மிகுதியினால் நான் ஒரு வேண்டுகோள் விடுகின்றேன்.

எனது நண்பர் ஸ்ரீமான் ராமசாமி நாடார் அவர்கள் குல்லாயைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். ஸ்ரீமான் டி. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் பால்யத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். விருத்தாப்பியர் வரக்கூடாதென்று சொன்னார்கள். இவர்கள் இரண்டு பேர்களுடைய கருத்தையும் ஒன்று சேர்க்க வேண்டுமென்று நான் இவ்வளவு நேரமாக சிந்தித்துப் பார்த்தேன். நமது சேர்மன் அவர்கள் உட்கார்ந்திருக்கும் நிலையில், அவரை ஒரு வெள்ளைக் குல்லாயை அணிந்துகொண்டிருந்தால் அது மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கும். அவர்கள் வெள்ளைக் குல்லாய் போட்டு உட்கார்ந்தால் எவ்வளவு ஆனந்தமாக இருக்கும், பால்யம் திரும்பிவிடும் என்று நான் மனதிலே சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தேன்.

அத்துடன் இன்னொரு விஷயத்தையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இவ்வளவு பெரிய சம்பிரதாயம் இங்கே நடக்கிறது. ஆனால், இங்கே குடிக்க நல்ல தண்ணீர் இல்லை. உப்புத் தண்ணீரைச் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். மேயர் ஸ்ரீமதி தாரா செரியன் அவர்கள்கூட இங்கே இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து நல்ல ஜலம் சப்ளை செய்யவேண்டும். மேயர் அவர்கள் வந்திருப்பதன் அறிகுறியாகவும், நமது தலைவர் அவர்கள் மறுபடியும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதன் அறிகுறியாகவும் நல்ல ஜலம் சப்ளை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே நானும் பங்குகொள்ள அனுமதித்ததற்கு நன்றியைத் தெரிவித்து, எல்லாம் வல்ல இறைவன் அவருக்கு நீண்ட ஆயுளைத்தந்து, அவர் நல்ல சேவை புரிய அருள் செய்யவேண்டுமென்று கூறி, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN: That is not the last speech. There is one more speaker. Sri P. T. Rajan will now speak.

* SRI P. T. RAJAN: Mr. Chairman, Sir, in the first place, I am not a doctor. In the second place, I am a newcomer to this Council. Therefore, I have not the authority and experience to speak about you. Seeing that a number of hon. Members have been offering their felicitations to you, a humble person like myself would like to join in that chorus. However, I had been a Member of this House when it was the sole legislature and I had witnessed the proceedings of the House being conducted by a number of Presidents, as they were styled in the old Legislature; I may say, without fear of contradiction, from the short experience I have had of your conduct of the proceedings of this House, that you have maintained the highest traditions. No man is indispensable and when there is a person who is otherwise qualified to fill any office, his services should not be lost. In that sense, I expected you to be re-elected. I am glad that the majority Party decided to utilise

11th September 1958] [Sri P. T. Rajan]

your services. After all, traditions count a great deal in our life, be it public or private. We are happy to have your services so that this House may have the benefit of your experience and wisdom and earn the regard and respect of other States and other countries.

While offering their congratulations to you, many of the speakers referred to incidents which were not absolutely germane to your office. Perhaps they felt that this was an occasion when they could bring their grievances to your notice. As far as I see, nobody can have a grievance unless his temperament is to find fault with others. You have been fair to us, fair to us as Members of the House, and I hope you will continue to be fair to us—Members of the Government Party and the Members of the Opposition.

I would like to say that Members have been referring to the question of speaking here in Tamil as if every Member can express himself well, clearly and intelligently and to the point in Tamil. I would like to speak in Tamil. But, unfortunately, there are people like myself who perhaps can express themselves better in English. We feel that we might also speak in English. After all, if the criterion for a good Tamilian is to speak in Tamil, then I may attempt to speak in Tamil. I do not feel—and I have given expression to this in the past also—that merely speaking in Tamil, whether in daily life or on platforms, will entitle one to be called a Tamilian. I refuse to be convinced on this matter. To be a Tamilian, it requires other qualities, virtues. Merely because one talks in Tamil, one cannot be taken to be a true Tamilian. 11-20 a.m.

Let me wish you, Mr. Chairman, a successful term of office. As long as you occupy this Chair, I want your office to be one of success so that the House may perform its duties efficiently, honestly and sincerely.

Sir, last but not the least, I wish you a very healthy life so that you may radiate your zeal and cheerfulness to the Members of this House.

MR. CHAIRMAN: Hon. Members of this House, I feel more than embarrassed after listening to so many good things you have said about me. You have been exceedingly cordial and friendly and the very many qualities you have mentioned about me, I fail to notice myself. But, I will put it down to your friendship and liberal-hearted affection towards me. The Hon. the Leader of the House, the hon. the Leader of the Opposition and all the other speakers said very many good things about me. I am very grateful to them all for that. I have always felt that this House is the best Upper House in India, I won't say India alone. It has a great place and has earned a great reputation even outside. That reputation and name are not due to my presiding over this House, but due to you, hon. Members of this House. I have always received the greatest co-operation from you. Without your co-operation, I could not discharge my duties. Several things were brought to my notice during the speeches made by several hon. Members.

[Mr. Chairman] [11th September 1958]

The Hon. Sri R. Venkataraman talked about conventions and traditions. We, who have been brought up in traditions and conventions for so many years under a foreign Government, which is very famous for its traditions and conventions, ought to know that in the British Constitution, there are no written articles and that it is all based on conventions. They have established certain rich, worthy and worth while conventions which democracies all over the world follow. That is why the election of a Presiding Officer becomes a very important question. In this respect, I thank you for electing me unanimously. More than that, you have placed Madras on the map of India. Madras has done very many good things. We have been pioneers in many things in the past. Now, this will go down in history just like so many other good things. I am most grateful to you all personally. You have reposed great confidence in me. That is why I say that you have been magnanimous enough to re-elect me as Chairman of this House.

The hon. the Leader of the Opposition rightly said that it would have been better if the Opposition had been consulted in regard to the election of the Presiding Officer. The Opposition is a very important body in any Legislature. It is the Opposition that does very great work. Of course, there is the Government party. But, party regulations, restrictions and everything else do not allow them to say everything that they want to say. It is the Opposition that does it. It does it in a critical and democratic way. When something is said by Dr. Lakshmanaswami Mudaliar, an internationally-famous gentleman, naturally, it has got great weight behind. So, whenever the Government take any important decision or action in any matter, the Opposition should always be consulted. That will be a healthy convention and I hope we will be able to ensure that tradition and convention.

I am grateful to Dr. Mahomed Usman for the nice words he has said about me and also to most of the other Members. Sri Purushotham, as usual, has brought forward many, many points. He also talked about tradition, rules of the House and other things. He mentioned that non-official days had not been frequent. I agree with him. I hope that the Government will see that the Opposition parties get as many opportunities as possible to put forth their points of view and bring forward their Bills, Resolutions, etc. At the same time, I would like to bring to the notice of the House that the first one-hour—question-hour—given to the House is the best private Member's time that you have. It must be used properly and efficiently. You can bring to the notice of the Government anything during the question-hour and everything can be thrashed out on the floor of the House during that hour. It was also mentioned that the questions were not being answered without much delay. It is nobody's fault. Myself and my office have been sending reminders continuously. But, somehow or other, not only in this House, but in the Legislatures all over the country—I do not know what is the reason—it is never possible to answer questions in quick time. You know, in the House of Commons whose rules and conventions we follow in regard to most of our

11th September 1958] [Mr. Chairman]

proceedings, the questions are answered within three or four days' time. They spend millions of pounds on communications, cables, wireless, telephones, long-distance calls, etc., so that they could give the information as early as possible to the House. I do not say that we will be able to achieve so much quickness in answering questions here at the present time. But, I must say that at present, the questions are answered very, very late. Something has got to be done. I have done my best during the last six years. I shall continue to do that.

Sri T. Purushotham referred to Parliamentary Associations. I hope the Indian Parliamentary Association of which, I think, all of us are Members, will continue to function properly and we will have many more meetings of that Association.

Now, Mr. Purushotham again made a very cogent remark, a very reasonable remark rather, about the Legislative Council Secretariat. According to our Constitution, we may have either a combined Secretariat for the Assembly and the Council or we may have two different Secretariats. I have always felt that the Council—our House rather—should have a Secretariat of its own. I am very glad Mr. Purushotham brought this issue to the notice of the House and I shall do my best to see that the Government agree to the proposal for a separate Secretariat of our own. 11-30 a.m.

Then, about the question of passes. I myself have not stuck my photograph as yet. I do not think it is very essential and I quite agree with hon. Members. After all, everyone of the hon. Members is well-known and if the Watch and Ward sees someone whom he does not know, he can refer to some Member and do something to see that strangers do not get entrance to the Council Chamber without proper authority.

Next is the question of affording chances to as many Members of the House as possible to speak. Believe me, hon. Members, it has always been my anxiety to allow as many Members as possible to speak. But I have felt sad several times that I could not put in as many names as are given to me. Hon. Members must understand that Government business must be carried on. If everybody wants to speak, it is impossible to do any business in the House. I would very earnestly request the Whips on either side of the House that they must come to my help in this matter. Everybody need not speak on everything. It is a well-established fact that the Presiding Officer calls mostly people who can contribute materially to the discussion to speak on the subject in question. Several people not only here but everywhere, speak at length. It is not necessary. At the same time, hon. Members should also bear in mind that other Members also would like to speak. Very often it happens, on the first day of the general discussion on the Budget, hardly anybody speaks. Towards the last day, a large number of names come to me when it is impossible to put in any of these people and allow them to speak. Hon. Members must bear with

[Mr. Chairman] [11th September 1958]

me in that and help me as much as possible. Then it will be easy. One Member need not speak on every Bill. The parties themselves—when I say parties, I mean the Whips—should arrange the names and it will be a great help to the successful working of the House. This is an occasion not for discussing all these things. I have made a note of every suggestion made by hon. Members.

I must not forget my great friend, Mrs. Clubwala, who insisted that more women must be put on Committees. Mary knows that I am the greatest friend of the lady Members of this House and I will do everything possible to put as many lady Members on the Committees as possible. But they must understand it is not in my gift. Names are given to me and I announce them as my own. (Laughter.) I shall certainly make a note and see that more and more ladies are put on the Committees.

Once again, I must thank you. I am very grateful to you and I appreciate your goodness towards me. All Members, including new Members, have paid me compliments, which shows their large-heartedness, and I would request them all to give the same co-operation during the period I preside here in future. I feel I have a right to expect co-operation from you. A majority of the Members, except the new Members, are my personal friends and I have got the greatest regard and respect for them.

I thank the hon. Members once again for this great honour they have done me; it is not an ordinary honour, it is the biggest honour, I have ever received in my life and I shall always remember that. Thank you very much.

The House will now adjourn and meet again at 3 p.m.

The House then adjourned.

(After lunch—3 p.m.)

(Mr. Chairman in the Chair.)

III.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Madras State and Subordinate Services Rules

* 11 Q.—SRI MOHAMED RAZA KHAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Government have amended the Madras State and Subordinate Services Rules stipulating that persons to be recruited to Government service should possess an adequate knowledge of Tamil;

(b) if so, whether any representations have been received that it affects those whose mother tongue is not Tamil; and

(c) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

11th September 1958]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : (a) The answer is in the affirmative.

(b) The answer is in the affirmative.

(c) The representations are under consideration.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Is the Hon. the Leader of the House aware that for the last one year or rather since the amendment was made, all those persons, who have applied for appointment and whose mother-tongue is Urdu or Telugu or Malayalam, have been told that they cannot be recruited to Government service and that their applications are not entertained by the various Governmental agencies?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The matter has got to be examined in its several aspects. The Government have not yet been able to come to any definite conclusion with regard to the qualifications to be prescribed. But I do not think that there is such a serious situation as represented by the hon. Member. We have said that a person, who has acquired knowledge in Tamil up to the high school course, and who is able to speak, read and write Tamil, will be deemed to have knowledge of Tamil or, if he is in Government service, he should pass the Second-class Language Test in Tamil. Therefore, Sir, I do not think that any serious hardship is caused at present.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : The matter might not be a serious one to those who are on the Treasury Bench, but it is a serious matter for those unfortunate boys who have suddenly been confronted with this order. Is the Hon. Minister aware of the fact that the applications of persons whose mother-tongue is not Tamil to the Madras Public Service Commission or to the Electricity Board or to any other Governmental agency have been rejected in the first instance itself, let alone the question of their being recruited afterwards?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, such a thing is possible. I only said that the number of cases was not very large. The Government are giving their most anxious consideration to this matter.

DR. V. K. JOHN : May I ask this question, Sir? What is the mother-tongue of a person who speaks, reads and writes Tamil very well but whose mother's language is not Tamil?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I do not know wherefrom the hon. the Deputy Leader of the Opposition got that impression. The mother's language need not necessarily be Tamil.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : While I admit the fact that we are one with the Government in regard to the policy that Tamil should be the official language of the State, were not the Government aware of the fact that during the transitory period certain difficulties would be caused to those whose mother-tongue was not Tamil?

[11th September 1958]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The Government were fully aware of the difficulties caused and they were trying to minimise them. All that I said was that the matter was still under consideration and that a decision would be taken very soon.

SRI S. T. ADITYAN : Sir, how is the proficiency in Tamil assessed for those people whose mother-tongue is not Tamil? Is it with reference to the minimum qualification of S.S.L.C. or by any other test?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, by any one of these. A person who has acquired knowledge in Tamil in his high school course or a person whether the mother-tongue is Tamil or not who is able to speak, read and write Tamil or a person who has passed the Second-class language test in Tamil is qualified.

DR. A. SREENIVASAN : Will the Government be pleased to reconsider the applications that have been rejected by the various departments of the Government in view of the fact that the Hon. Minister has been kind enough to tell us that even after recruitment, they can pass the examination in Tamil?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, that applies to persons who are in Government service or who are transferred or promoted to higher service. So far as new recruits are concerned, they must pass the Second-class language test in Tamil.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Sir, is the Hon. Minister aware that even last year the boys who appeared for examinations and who were otherwise qualified, except for the fact that they did not possess sufficient knowledge of Tamil, have not been recruited to the clerical services and that their number is more than two hundred?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, it is the realisation of that fact that makes the Government consider this. That is why I said that the matter was under consideration.

SRI A. M. ALLAPICHAI : Do not the Government feel that even students are taken unawares by this Government Order.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I entirely agree that there is a little hardship, but the Government have to consider all aspects of the matter. It is not a question of one language but of several languages. That was why I said that the matter was under consideration.

DR. A. SREENIVASAN : What is the remedy for those people whose mother-tongue is not Tamil if they want to get into Government service in the first instance?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, they should acquire knowledge of Tamil up to the high school course. Otherwise, they will not be eligible.

11th September 1958]

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR : சென்னை ராஜ்யத்திலே தமிழ் மொழி ஆட்சிமொழியாகச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆட்சி மொழியாகச் செய்யப்பட்டிருக்கிறதனால், தமிழிலே போதிய அறிவும், பழக்கமும் வேண்டுமென்று அரசியலார் வற்புறுத்துவார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : ஏதாவது ஓரளவுக்குத் தமிழ் தெரிந்திருக்கவேண்டுமென்பதற்குக் காரணமே சில இலாகாக்களில் எல்லாம் அரசாங்க நடவடிக்கைகள் தமிழில் நடப்பதுதான். ஆகவே, சரியாக எழுதுவதற்கும், புரிந்துகொள்வதற்கும் தமிழ் தெரிய வேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம்.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Is the Hon. Minister aware of this factor also that whereas persons who know Malayalam or Telugu can go to the neighbouring States for employment, those who know Urdu have to go over to Kashmir alone?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I am not so sure that members of the Madras State are so welcome in other States merely because they know the languages of those particular States.

SRI S. T. ADITYAN : Sir, when one declares that one's mother-tongue is Tamil or when a Muslim declares that he can speak, read and write Tamil, is he further subjected to any test?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, the point is this. Whether his mother-tongue is Tamil or not, he should be able to read, write and speak Tamil.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : I may make a submission, Sir. Since this matter is an important one, a half-hour debate may be allowed on this.

MR. CHAIRMAN : The answers to the main question and the supplementaries have furnished ample information and I think there is no need for a half-hour debate.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : In spite of this, hon. Members are not satisfied, Sir.

MR. CHAIRMAN : I should like to know the views of the Hon. the Leader of the House in the matter.

THE HON SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, I do not think I have anything more to add. If I have information with me, I would certainly place it before the House. A half-hour debate now may not be very useful. The hon. Member may revive this question some time later when probably we will be able to give more information.

DR. A. SREENIVASAN : I want to put only one more supplementary question. Supposing a person has become a graduate.

MR. CHAIRMAN : It is a hypothetical question. The hon. Member begins his question with the word 'Supposing'.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : What happened to my request for a half-hour debate, Sir? Is that rejected?

MR. CHAIRMAN : The request is not granted.

[11th September 1958]

Temples in need of repair

* 12 Q.—SRI T. PURUSHOTHAM: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to furnish—

3-10 p.m. (a) a district-war list of poor and needy temples which are in need of repairs and state the steps taken or proposed to be taken to renovate such temples;

(b) a list of temples renovated with Government grants during 1957-58 stating the amount of grant allotted to each of them;

(c) a list of temples proposed to be renovated with Government grants during 1958-59 showing the grant allotted to each; and

(d) state the general conditions under which State grant is given in the above cases?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) There are about 8,000 temples assessed for contributions in the State. Most of them will be financially poor. The labour and time involved in collecting the particulars of temples in need of repairs will not be commensurate with the benefits to be achieved.

(b) No State grant was sanctioned during 1957-58.

(c) A sum of Rs. 3 lakhs has been recently sanctioned for renovating poor and needy temples during 1958-59. The Commissioner has been asked to prepare a list of the temples, which deserve the Government grant, and send it to Government for approval in due course.

(d) No conditions have been prescribed.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Last time a sum of Rs. 2 lakhs was given from the surplus which the Government had. Why not the same amount be given now?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Over and above this sum of Rs. 2 lakhs, another sum of Rs. 3 lakhs has been granted, and this is being disbursed and spent.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Why not make an additional grant this year?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Just now a sum of Rs. 3 lakhs has been granted to various temples.

SRI T. PURUSHOTHAM: Will the Government enlighten us on what is the maximum grant that is being given in the case of needy temples?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The maximum grant for any temple is Rs. 15,000.

SRI T. PURUSHOTHAM: Will the Government be pleased to consider the applications for extra amount in very exceptional cases, say, cases of outstanding need and merit, as renovation cannot be completed satisfactorily with the help now provided by Government, namely, a maximum of Rs. 15,000?

11th September 1958]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, as the funds that are available for this purpose are limited and as there is a very large number of temples which need this kind of aid, it will be difficult to exceed this limit of Rs. 15,000.

SRI V. V. RAMASWAMI : கோயில்களைச் செப்பணிடுவதற்குப் பணம் கொடுப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இம்மாதிரிச் செப்பணிடுவது உள்பிராகாரங்களை மட்டும் தானா, அல்லது கோபுரம் மதில் சுவர்களும் செப்பணிடப்படுகின்றனவா ? நமது மாநிலத்தில் இடிந்து விழக்கூடிய பல கோவில்கள் இருக்கின்றன. குறிப்பாக, பெரிய செடிகள், மாங்கள் வளர்ந்து அவைகள் விழக்கூடிய நிலையில் இருக்கின்றன. அவற்றையும் செப்பணிடுவதற்கு இந்த நிதி பயன்படுத்தப்படுமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : மதில் சுவர்கள் கூட கோவில்களில் ஒரு பகுதிதான். கோவிலைச் சேர்ந்த எந்தப் பகுதியிலும் அபாயம் ஏற்படக்கூடிய நிலையைத் தவிர்ப்பதற்காக மராமத்துச் செய்யவேண்டியிருந்தால், அதற்காக இந்த நிதியைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

SRI T. PURUSHOTHAM : Sir, has any priority list been drawn up for renovation of these temples?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : There is no priority list in this matter. When the Government granted this sum of Rs. 3 lakhs, the Commissioner forwarded to the Government a list of temples to which he proposed to disburse the amount, and that list was under the consideration of the Government.

SRI M. PATANJALI SASTRY : Is the grant extended also to temples where worship has ceased for a variety of reasons, Sir?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : We do not consider those temples, where worship has ceased, as temples.

SRI V. V. RAMASWAMI : மதுரையிலே ராயகோபுரம் என்ற பகுதி இருக்கிறது. அங்கே இருக்கிற கோவிலில் மேலே பூராவும் செடியும் புல்லுமாக வளர்ந்திருக்கிறது. கீழேயிருந்து பார்த்தால் கூடத் தெரியும். அதை எடுத்துக் களையாவிட்டால், நாளடைவில் அழகிய கோபுரத்திற்கும் தூண்களுக்கும் ஆபத்து ஏற்படலாம். சம்பந்தப்பட்ட கோவில் அதிகாரிகள் இதைப்பற்றி அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்திருக்கிறார்களா ? அப்படியானால், அதன்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோயில் ஒரு பிரசித்திபெற்ற கோவில். அதற்கெல்லாம் ரூபாய் 5,000, 10,000-ஐ வைத்துக்கொண்டு ரிப்பேர் செய்யவேண்டிய அவசியம் இல்லை. அங்கேயுள்ளவர்கள் அக்கறை எடுத்துக்கொண்டால், வேண்டிய நிதியைத் திரட்டிக் கொள்ளலாம்.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : தொண்டை நாட்டைச் சேர்ந்த காஞ்சி ஏகாம்பரேஸ்வரர் ஆலயத்தின் கோபுரத்தின் மீது ஆல்மரமும், அரசமரமும் கிளைத்து வளருவது அந்தக் கோபுரத்துக்கே ஊனம் விளைவிக்கக்கூடிய நிலையிலிருக்கிறது. இதைச் சரி செய்ய அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்வார்களா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இது “கோவில் ரிப்பேர்” என்ற வகையிலே வராது. கோவில் பராமரிப்பின் கீழ் வரும். பொதுவாக எல்லாக் கோவில் நிர்வாகிகளும் இவற்றையெல்லாம் கவனிக்கவேண்டும் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

[11th September 1952]

SRI T. PURUSHOTHAM : Sir, will the Government consider the question of drawing up a plan—a Five-Year Plan—for taking up the renovation of these temples?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I do not think it worth while drawing up such a comprehensive plan before we can find the necessary funds that would be required for attending to the renovation of these temples.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, what agency has been employed by the Government to see that the peepul plants are removed periodically from the temple walls?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The temples have their own trustees. Particularly the executive officers have been asked to look into this.

DR. V. K. JOHN : Is there any condition that the grant should be given only to a temple where a particular amount is collected from the worshippers?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : That is true, Sir. We do insist on local collections in this matter.

Protected Water-supply Scheme to Lakkampatti

* 13 Q.—**SRI K. M. RAMASAMY GOUNDER :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether it is a fact that under the protected water-supply scheme, the Government generally supply water to villages through which main pipe lines pass; and

(b) if so, whether there is any proposal before the Government to supply protected water to Lakkampatti from where water is taken in pipe lines to Gobichettipalayam in Coimbatore district?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Yes, Sir. The question of supplying water from municipal water-supply pumping mains to *en route* villages is considered wherever this is practicable.

(b) No, Sir.

SRI V. K. PALANISWAMY GOUNDER : அந்த கிராமங்களிலே இருக்கிற பஞ்சாயத்து போர்டுகளிடமிருந்து ஏதாவது தொகை (கிராண்டு) கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்கப்பட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இதைப் பராமரிப்பதற்கு “நான் ரெக்கரிங் செலவு” க்காக ரூ. 3.30 லட்சம் வேண்டியிருக்கும். இதைத் தவிர, வருஷா வருஷச் செலவிற்காக 3,000 ரூபாய் ஆகிறது. இதைச் சமாளிக்கக்கூடிய நிலையில் இந்தப் பஞ்சாயத்து இல்லை.

SRI K. M. RAMASAMY GOUNDER : Sir, this panchayat is having sufficient funds. It is possible to have the scheme introduced there simultaneously with the water-supply scheme for the Gobichettipalayam Municipal area. The panchayat also has sent in an application, subsequent to my sending this question.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : This panchayat has not sufficient funds to undertake this expenditure.

11th September 1958]

SRI K. M. RAMASAMY GOUNDER : Sir, I do not know on what basis the Hon. Minister says that sufficient funds are not there. An application given through me on 11th August 1958 states that the panchayat's income last year alone was a sum of Rs. 39,000. As such, it is in a position to meet the expenditure, and a 'T' junction has also been provided in the main pipe line. There is a very good case for consideration. If the policy of the Government is to give supply of water to the villages *en route*, it can be very easily done.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The panchayat can be moved to write to the Government about this.

SRI V. K. PALANISWAMY GOUNDER : வழியிலே இருக்கிற பஞ்சாயத்துக்கள் எல்லாம் சிறிதாக இருக்கின்ற காரணத்தினாலே, சிறிய பஞ்சாயத்துக்களுக்கு இலவசமாகத் தண்ணீர் சப்ளை செய்யக் கூடாதா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : பணம் இருந்தால் கொடுக்கலாம். பணம் இல்லாத காரணத்தினால்தான் கொடுக்க முடிய வில்லை.

SRI K. M. RAMASAMY GOUNDER : I have already given the application required to you, Sir.

SRI V. V. RAMASWAMI : ஏதாவது ஒரு பெரிய நகரத்திற்குத் தண்ணீர்த் திட்டம் வகுக்கும்போது, அந்தத் தண்ணீரை எங்கிருந்து அந்த ஊருக்குக் கொண்டுபோகிறார்களோ, அதன் வழியிலே இருக்கும் கிராமங்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்கும் வண்ணம் இந்தத் திட்டம் போடப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கூடுமானவரையில் அப்படித்தான் நடக்கிறது. 10 அல்லது 20 மைல் தூரத்திலிருந்து ஒரு பெரிய ஊருக்குத் தண்ணீர் கொண்டுபோகும்பொழுது, வழியிலே இருக்கும் கிராமங்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்பது தான் நோக்கம். ஆனால் அந்த கிராமங்களும் பணம் கொடுக்கக்கூடிய நிலையிலே இருக்கவேண்டும்.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : இந்தக் கோட்டையில் அலுவல் புரிகிறவர்களும், இன்னும் அங்கத்தினர்கள் உட்பட அனைவரும் ஏழு கிணற்றுத் தண்ணீரைக் (protected water-supply திட்டத்தின் கீழ் உள்ளது) குடிக்கிறார்கள். புழலேரித் தண்ணீரைக் குடிக்கவில்லை என்பது அரசாங்கத்துக்கு தெரியுமா? அதைக் கொண்டுவர ஏற்பாடு செய்வார்களா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கோயம்புத்தூர் ஜில்லா விலே கோயிச்செட்டிபாளையத்தைப்பற்றிய கேள்வி இது.

Trustees of Sri Othapanai Sudalaimandaswamy Temple at Vijayanarayanam.

* 14 Q.—**SRI S. T. ADITYAN :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the number of trustees appointed for Sri Othapanai Sudalaimandaswamy temple at Vijayanarayanam, Nanguneri taluk, Tirunelveli district;

(b) whether there is any Harijan among them;

[11th September 1958]

(c) whether any representations have been received by the Government for appointment of Harijans as trustees of the said temple; and

(d) whether the temple is open to all communities for worship?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Only one.

(b) No, Sir.

(c) A Harijan by name, Sri M. Madaswamy, applied, among others for appointment as a trustee.

(d) Yes.

SRI S. T. ADITYAN : Sir, do not the Government consider it generally necessary to have more than one trustee in the case of temples which are public temples?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : It is not necessarily so, Sir. So far as this temple is concerned, this was originally claimed by some heirs as a private temple. The then Endowments Board declared it as a public temple, and the High Court confirmed this declaration. But this is a very small temple. The income for four fasli years is as follows :—

	RS.
1363	3,805
1364	2,729
1365	36
1366	3,075

Only when 'Kodai' celebration takes place, there are 'Undial' collections once in three years. For a temple of this magnitude, it was not considered necessary to have more than one trustee.

3-20 p.m. SRI S. T. ADITYAN : May I know whether it is not a fact that the appointment of one more trustee will not cost the Government or the temple anything at all?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : It is not merely a question of cost. If it will not cost anything, that does not mean that we may appoint 100 trustees for a temple. So, it is not a question of cost. This is a very small temple and so, it was considered that one trustee was sufficient.

SRI S. T. ADITYAN : Will the Government reconsider the question of appointing one more trustee belonging to . . . Sir, let me put the question in this way. We know that a particular community claimed it as its own even after the High Court's judgment and that a person belonging to the same community continues to be the trustee. That being so, is it not necessary that one more person from some other community should be appointed as a trustee in order to remove any possible wrong impression?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : In the first place, I may tell the hon. Member that the appointment of trustees is made by the local area committee, and the Government or the Endowment Board have nothing to do with it.

11th September 1958]

Secondly, for a small temple like this temple, if there is one more trustee, there may perhaps arise some factions. Therefore, on the whole, I think it is best to leave it as it is.

SRI M. ETHIRAJALU : பல கிராமங்களிலே இருக்கக்கூடிய கோவில்களில் உள்ளே செல்ல ஹரிஜனங்களுக்கு முடியவில்லை. மேலும், இன்னும் பல கோவில்களில் ஹரிஜன டிரஸ்டியைக்கூடப் போட முடியாத நிலை இருக்கிறது. இதைத் தவிர்பதற்கு சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இதிலே சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டிய நடவடிக்கை ஒன்றுமில்லை. உள்ளூரில் இது பற்றிப் பொதுஜன அபிப்பிராயம் இருக்கவேண்டும். ஹரிஜன மக்களுக்குக் கோவில்களுக்குப் போகவேண்டுமென்ற அக்கறையும் இருக்கவேண்டும். கோவில்களில் ஹரிஜன டிரஸ்டிகள் இருப்பதால் மட்டும், ஹரிஜனங்கள் கோவில்களுக்குப் போகிறார்கள் என்று நினைப்பது தவறு. அதை நான்கவனித்திருக்கிறேன்.

SRI S. T. ADITYAN : Is it known to the Hon. Minister that in this particular temple, the vast majority of the worshippers are Harijans?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : It may be so. Even then, it does not necessarily follow that there should be a Harijan trustee. The information that I have is that in that village the largest population is one belonging to the marava community.

Tamil Nad House at New Delhi for the stay of Ministers.

* 15 Q.—**SRI V. V. RAMASWAMI :** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether there is any proposal before the Government to establish a Tamil Nad House at New Delhi for the stay of Ministers and officials of this State during their official visit to New Delhi; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI V. V. RAMASWAMI : சட்ட சபை உறுப்பினர்கள் டெல்லிக்குப் போகும் சமயங்களில் அங்கே தங்குவதற்கும், அங்கே இருக்கிற நமது ராஜ்யப் பிரதிநிதிகளான பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களைச் சந்தித்துப் பேசுவதற்கும், மற்றப்படி அங்கே இருக்கும் அரசாங்கத் தலைவர்களை அவர்கள் அலுவலகங்களில் சந்தித்துப் பேசுவதற்கும் வசதியாக இருக்குமாறு ஒரு நிலையத்தை அமைக்க அரசாங்கம் யோசிக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : மந்திரிமார்களுக்கும், அரசாங்கத்தில் அங்கம் வகிக்கும் அதிகாரிகளுக்குமே ஒரு கட்டிடம் கட்டவேண்டியதில்லை என்று சொன்ன பிற்பாடு, அங்கத்தினர்கள் அங்கு போகும் சமயத்தில் அங்கு தங்குவதற்கு ஒரு கட்டிடம் கட்ட வேண்டுமா என்பதைப் பின்னாலே யோசித்துப் பார்த்துத்தான் சொல்ல வேண்டுமே தவிர, இப்பொழுது ஒன்றும் சொல்லுவதற்கில்லை.

[11th September 1958]

SRI T. PURUSHOTHAM : அங்கத்தினர்கள் சேர்ந்து சந்தாப் போட்டு இம்மாதிரி ஒரு கட்டிடம் கட்ட முடியுமா என்று யோசிக்கலாமே? (சிரிப்பு).

SRI V. V. RAMASWAMI : எப்பொழுது ஸ்ரீ புருஷோத்தம் அவர்கள் டெபுடி மினிஸ்டராக வந்தார்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. (சிரிப்பு).

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

IV.—ANNOUNCEMENTS BY THE HON. CHAIRMAN.

(1) ELECTION OF TWO MEMBERS TO THE COMMITTEE OF PRIVILEGES.

MR. CHAIRMAN : I have to inform the House that the Hon. Sri R. Venkataraman and Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar, M.L.C.'s, have been nominated for the election of two Members to the Committee of Privileges for the financial year 1958-59 in the casual vacancies caused, consequent on the expiration of the term of membership of the Council of Sri R. Venkataraman and Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar. As the number of candidates nominated is equal to the number of vacancies to be filled, namely, two, I hereby declare them to have been duly elected to the Committee of Privileges for the financial year 1958-59.

Under rule 154 (4) of the Madras Council Rules, I have nominated Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar to be the Chairman of the Committee.

(2) MESSAGE FROM THE ASSEMBLY.

MR. SPEAKER : I have also to announce to the House that I have received the following message, dated the 10th September 1958 from the Hon. Speaker, Madras Legislative Assembly :—

‘In accordance with rule 114 of the Madras Assembly Rules, I transmit a copy of the Madras City Municipal (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 28 of 1958), as passed by the Legislative Assembly on the 10th September 1958 and signed by me, for the concurrence of the Council.’

V.—GOVERNMENT MOTION.

STATEMENT *re* FOOD SITUATION IN THE MADRAS STATE.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Chairman, I move—

“That the Statement in regard to the general food situation in Madras State be taken into consideration.”

MR. CHAIRMAN : Motion moved—

“That the Statement in regard to the general food situation in Madras State be taken into consideration.”

11th September 1958]

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Sir, I move—

“ Add the following at the end of the motion :—

‘ and on such consideration, this House is of opinion that the Government of Madras have failed to control the prices of rice in the State of Madras and that adequate steps should be taken to sell rice at a fair price. ’ ”

DR. A. SREENIVASAN : I second the amendment, Sir.

DR. V. K. JOHN : Sir, I move—

“ Add the following at the end of the motion—

‘ and on such consideration, this House condemns the policy of the Government which is leading the State and the country to an economic crisis resulting in the rise in the cost of agricultural products and the cost of living. ’ ”

SRI S. T. ADITYAN : I second the amendment, Sir.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I move —

“ Add the following at the end of the motion :—

‘ and on such consideration, this House approves the policy of the Government. ’ ”

MR. CHAIRMAN : Now, the original motion moved by the Hon. Minister and the amendments moved thereto are before the House for discussion.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Mr. Chairman, I have to state . . .

MR. CHAIRMAN : Just a minute. I have to announce that the business of the House for the day will close at 5 o'clock. So, I request the hon. Members to make their speeches as short as possible so that we may adjourn at 5 o'clock.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Yes, Sir. I shall try to finish my speech within ten minutes. At the outset, I have to state that the statement made by the Hon. the Minister for Agriculture is very disappointing. No doubt, he has given a very rosy picture, accustomed as he is to do, by saying that the food production has gone up by leaps and bounds in the State of Madras and that the increase is anything between 20 and 30 per cent. To say so is paradoxical. While, on the one hand, it is said that food production has gone up by 20 to 30 per cent, we see on the other side that the prices of foodgrains in the City have steeply risen. I do not know about the conditions obtaining in the mufassal districts. But, so far as the City is concerned, I know that the price of ordinary boiled rice on which the majority of the people of this City live, is round about fifteen annas or so. The price has nearly doubled. Thus, rice which was available in the past at a price of eight annas per Madras measure is today selling at 15 annas. (Sri K. Balasubramanya Ayyar : It is not less than one rupee.) I am told that it is selling at Re. 1 and more per Madras measure

[Sri Mohamed Raza Khan] [11th September 1958]

So, it is not a question of availability. But it is a question of price. It is the price factor which we have to take into account. Though rice, which is the staple food of the large majority of the people of this State, is available in sufficient quantities, people have to pay very high prices. It is for the Government to take such steps as are necessary to see that the rising prices are checked so that the same might be brought down to a reasonable level. It is not a question of availability. As a result of the various measures taken by the Government, food production has no doubt increased to some extent. What the Government have to do is to arrest the rise in prices. This is an important factor. Today, even the poorest quality of rice is selling at Re. 1 per Madras measure. It is a matter for consideration whether the prices have increased as a result of the policy adopted by the Government at the present time. Even during the days when there was rationing, rice was available at a very moderate price. Today, we have to pay double the normal prices. What is it due to? I think that the statement made by the Hon. Minister is rather incongruous because it is very difficult to understand the reason for the rise in prices, especially when it is said that there has been an increase in food production. Are the people to go on paying increased prices in this manner? Even two or three years ago the price was only twelve annas per measure. (The Hon. Sri M. Bhaktavatsalam : No. No.) Anyway, the price has gone up by 100 per cent in the last five or six years.

3-30
p.m.

I would like to ask how far the inclusion of Madras in the Southern Zone has helped her in the matter of food. The Hon. Minister has stated that nearly two lakh tons of rice is going to Kerala State. I for one do not oppose such things, particularly when the Minister has said that the rice sent to Kerala is such as cannot be ordinarily used by the people here. It is good that it is converted into money. But I want to know how the position is with reference to purchase of rice from the Andhra State. From the figures supplied, I find that the export of rice from Andhra State to Madras has fallen from 91,000 tons in 1954-55 to 19,000 tons in 1957-58. I am not asking whether the people in the City of Madras, who are accustomed to Nellore rice, have changed their habits. But I want to know whether it is a fact that Nellore rice is not available in the City. This is a very interesting question. I want to know whether consumption in the City has fallen or whether the Andhra State is not willing to send us more rice. It is only in this context that I ask how far the inclusion of Madras in the Southern Zone has helped her. I am told—I speak subject to correction—that there is pressure either at the ministerial level or at the trade level not to divert the surplus rice in Andhra to Madras. The surplus stated to be six lakh tons. Connecting this fact with the other one stated by the Hon. Minister that the price of rice in the Uttar Pradesh and Bihar is much more than that in Madras, one has to conclude that the surplus from Andhra is going to those places. The Hon. Minister congratulated himself that the price here was lower—he did not say it in so many words but meant it—than in those

11th September 1958] [Sri Mohamed Raza Khan]

places and that Madras stood second, after Andhra, in the matter of economic prices. While there is a ban that rice should not be moved from the Southern Zone, am I to understand that deliberate attempts are made to divert the surplus rice in Andhra to Uttar Pradesh and Bihar because better prices are paid there than in Madras? Should not then the Madras Government bring to the notice of the Central authorities that the rice that should be made available to States in the Zonal pool is diverted elsewhere? It is true that they get a few rupees more there per bag. But the people in the City have been accustomed to Nellore rice for decades and it is they that are denied the Andhra rice. We send our rice to Kerala but we do not get any rice from Andhra. That is the position. The Madras Government should take up the matter with the Central authorities and see that the City's requirements are fully met. The question is not one of non-availability of rice. It is available in plenty. But the question is one of prices. The prices are too high. If things are allowed to go on at this rate, the price will go up to even Rs. 1.25 per measure. I am sure the Government would not be complacent in the matter but would take all appropriate measures to improve the position. Then, the question may be asked, 'What are the measures you suggest?'. Well, I cannot suggest any off-hand. If the Government feel that they should have price control, let them examine the question as to the manner in which it should be brought about. If we take fair price shops, these were started not on account of non-availability of rice in the market but with a view to bringing down the prices. So, whatever the measures are, I hope the Hon. the Minister for Agriculture will take early steps to ease the situation.

I do not want to take much of the time of the House, as you have given us the warning. I do maintain that food production would have been much more but for the policies adopted by the Government in the name of land reform, without any consideration as to how they would affect production. I must tell the Minister for Agriculture that his work will be judged by the way in which he tries to control the prices of foodstuffs. If really he succeeds in reducing the level of prices reasonably, the people of Madras will say: 'Well, Mr. Bhaktavatsalam, you have done a good job; we are proud of you.' Otherwise, people will resort to things which the people in Uttar Pradesh have resorted to. If prices rise abnormally, that would be the result. Uttar Pradesh was once surplus in food and to-day we see the spectacle of famine there. It is unfortunate. We want that such a spectacle should not appear here. Such things are possible here also, if the situation does not improve and if the Government adopt policies which are not in the interests of the people. I am sure the Government will act betimes and see that the Uttar Pradesh experience is not repeated here. Only the labouring and the lower middle classes depend upon this. Our economy depends upon this. Therefore, I would request the Government to take action before the situation gets from bad to worse.

[11th September 1958]

* **DR. A. CHIDAMBARANATHAN :** தலைவர் அவர்களே, இந்த உணவு நிலைமைபற்றிய சிக்கலான நிலைமை நம் ஆலோசனைக்கு வந்திருக்கிறது. அதைப்பற்றி அமைச்சர் தன் அறிக்கையில் தந்துள்ள செய்திகளிலிருந்து, ஆந்திரா எல்லையிலிருந்து சமார் ஆறரை லட்சம் டன் அரிசி அங்கே தேவைக்கு அதிகமாக இருப்பதாய்க் கிடைக்க வேண்டுமென்று, விலை உயர்ந்து இருக்கக்கூடிய காரணத்தால், கிடைக்கவில்லை என்று தெரிகிறது. அந்த ஆறரை லட்சம் டன் அரிசி கிடைக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அமைச்சரவை எடுக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

கேரளத்திற்கும், கன்னடத்திற்கும், உபரி அரிசி அனுப்பப்படுவதாக அறிக்கையில் காண்கிறேன். அறிக்கையிலிருந்து ஒரு செய்தி கிடைக்கிறது. வட இந்தியாவில் அரிசி விலை அதிகமாக இருக்கிறதினாலே, அதை ஒட்டி எங்கும் தானிய விலை அதிகமாக இருக்கிறது என்று தெரிகிறது. அது உண்மையானால், கேரளத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் உணவுப் பற்றாக்குறை தமிழ் நாட்டு எல்லையைப் பாதிக்கவில்லையா? அரிசி விலை உயர்வுக்குக் காரணம் என்று என்று சிந்திக்கவேண்டும். சாதாரணமாக உணவுப் பொருள்கள் ஒரு எல்லையிலிருந்து வேறொரு எல்லைக்கு அனுப்பப்பட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. பஞ்ச காலமானால், ஒரு உணவு எல்லையிலிருந்து, ஒரு மண்டல எல்லையிலிருந்து, மற்றொரு எல்லைக்கு, மற்றொரு மண்டலத்திற்கு உணவு அனுப்பவேண்டிய அவசியம் ஏற்படும். அவ்வளவு கட்டாயமாக அனுப்பவேண்டிய நிலை இருக்கிறதா என்பதை அமைச்சரவை சிந்திக்கவேண்டும்.

1954-55 முதல், அடுத்து வருகின்ற ஆண்டுகளில், நம் சென்னை ராஜ்யத்திலிருந்து, குறிப்பாக தஞ்சை மாவட்டத்திலிருந்து, கேரளத்திற்கு நிறைய அரிசி போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்று புள்ளி விவரங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். புள்ளி விவரங்கள் எல்லாம் ரயில் வழியாகப் போகும் அரிசியைத்தான் குறிப்பிடுகின்றன. சாலைகள் வழியாகப் போகும் அரிசியைப்பற்றிப் புள்ளி விவரங்கள் இல்லை. வண்டி, வண்டியாகப் போகும் அரிசியைப்பற்றிய புள்ளி விவரங்கள் கிடைப்பதில்லை. கேள்விப்படுகிறேன்—உண்மையோ என்னவோ தெரியாது—புள்ளி விவரங்கள் காணப்படுகிற அளவுக்கு மேல் தஞ்சையிலிருந்து கள்ள மார்க்கெட் வழியாக அதிக விலையில் வணிகர்கள் அரிசி வாங்கி வெளியேற்றுகிறார்கள் என்று. இதனால், தஞ்சை மாவட்டத்தில், பிற மாவட்டங்களிலிட அரிசி விலை உயர்ந்திருக்கிறது. இதையும் அமைச்சரவை விசாரித்து ஏற்றது செய்யுமாறு வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.

நியாய விலைக் கடைகள் 470 அளவில் வைத்திருக்கிறார்கள் என்று அறிக்கையில் காணப்படுகிறது. இந்த நியாய விலைக் கடைகள் அவசியந்தானா என்று ஓர் ஐயத் தோன்றுகிறது. அநியாய விலைக்குக் கோதுமை இங்கே விற்கப்படவில்லை. சென்னை ராஜ்யத்தில் அநியாய விலைக்குக் கோதுமை விற்கப்படுவதாகத் தெரியவில்லை. அவசியத்திற்கு மேல் அதிகமாகக் கிடைக்கிறது. நாளுக்கு எழுபது நியாய விலைக் கடைகள் கோதுமைக்காக வேண்டுமா என்பதை அமைச்சர் திரும்பவும் ஆலோசிக்க வேண்டும். 'இந்த நியாய விலைக் கடைகளைப் பாதுகாப்பதற்காக வைத்திருக்கிறோம்' என்று அறிக்கை சொல்லுகிறது. தேவைப்படும்போது அரசாங்கத்தினால் அவற்றைக் கட்டாயம் உண்டாக்கிக்கொள்ள முடியும். ஆகையால், இந்த 470 நியாய விலைக் கடைகள் அவசியமா என்று கவனித்தல் நல்லது.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நியாய விலைக் கடைகளால் என்ன பாதகம் ஏற்படுகிறது என்று தெரிவித்தால் அறிந்து கொள்வேன்.

* **DR. A. CHIDAMBARANATHAN :** இந்த நியாய விலைக் கடைகள் இருப்பதனாலேயே, உணவு நெருக்கடி அதிகமாக இருக்கிறது போலும் என்ற உணர்ச்சி ஏற்படுகிறது என்று நினைக்கிறேன். இவைகள் இல்லையென்றால், மக்களிடையே கொஞ்சம் தன்னம்பிக்கை பெருகும்.

11th September 1958]

SRI A. M. ALLAPICHAJ : Are we eating wheat?

* DR. A. CHIDAMBARANATHAN : இந்த நியாய விலைக் கடைகளை, இந்த அமைப்பினைப் பாதுகாக்கவே நடத்துவதுபோல் தோன்றுகிறது. அது அவசியந்தான் என்பதைப் பார்த்துத் தொடர்ந்து நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆனால், பொதுவாக நம் நாட்டின் உணவு நிலைமையைக் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் திறமையாகச் சமாளித்து வருவதுபற்றியும், அரசாங்கம் இதுவரையிலும் சமாளித்து வந்திருப்பது பற்றியும் நான் போற்றுகிறேன். அந்த அளவில் திருப்தி அடைந்து விடாமல் மேலும் மேலும் முயற்சிகள் செய்து சமாளிக்குமாறும், சேமிப்பு (reserve) அமைக்குமாறும் கூறி என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI V. K. PALANISWAMY GOUNDER : கனம் தலைவர் அவர்களே, நமது ராஜ்யத்தில் உணவு நிலைமை நன்றாக இருக்கிறதென்று கேட்பதற்குச் சந்தோஷப்படுகிறேன். அதோடு கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீராகான் அவர்களும் சொன்னார்கள். இன்றுள்ள உணவு நிலைமைபற்றி நம் எல்லோருக்கும் தெரியும். முன்பு எப்படி இருந்தது? எவ்வளவு ரேஷன், எவ்வளவு தட்டுப்பாடு? அதன் காரணமாக நாம் எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருந்தோம் என்பதையும் இப்போது யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். அப்படிப் பார்த்தால் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமை எவ்வளவோ திருப்திகரமானது என்பதை ஒப்புக்கொள்வோம். இப்போது உணவு தானியங்களின் விலை அதிகமாகிக்கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஒன்றுக்கு இரண்டு பங்கு உயர்ந்துவிட்டது என்பதை ஒப்புக் கொள்ள முடியாது. இதரப் பொருள்களின் விலை எல்லாம் உயர்ந்திருக்கும் போது, உணவு தானியங்களின் விலையும் கொஞ்சம் உயர்ந்திருக்கிறது. இதை நாம் பொருள்படுத்தக்கூடாது. இதனால் விவசாயிக்குக் கொஞ்சம் பணம் வருகிறது. செளகரியமாக அவனுக்கு இருக்கும். இதனால் உற்சாகத்துடன் மேலும் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்குத்தான் அவன் முயல்வான். அதனால் உணவு விலை கொஞ்சம் அதிகமாக இருப்பது நல்லதேயொழிய தீமை எதுவும் வந்துவிடாது.

தவிர, 1957-58-ல் உணவு தானியத்தில் 46 லட்சம் டன் உற்பத்தி செய்திருக்கிறோம். 1952-53-ஆ எடுத்துக்கொண்டால் 31 லட்சம் டன் தான் உற்பத்தியாயிற்று. ஆகவே முன்பு எப்போதையும் காட்டிலும் இப்போது அதிகமாக உற்பத்தி செய்திருக்கிறோம். புன்னி விவரம் அதைக் காட்டுகிறது. இன்னும் பருவமழை நமக்குச் சாதகமாக இருந்ததால் அதிகம் உற்பத்தி செய்திருக்கிறோம்.

குறிப்பாக, நம் நாட்டில் விவசாயம்—உணவுப் பெருக்கம் பருவ மழையையும், சீதோஷண நிலையையுமே பொறுத்திருக்கிறது. முக்கியமாக அவை உணவு உற்பத்தியைப் பாதிக்கிறது. 1953-54-ல் முன்னெவிட உணவு தானியம் அதிகமாகியிருப்பது நமது சர்க்காருடைய முயற்சி அல்லது விவசாயிகளுடைய முயற்சி என்று மாத்திரம் கொள்ளக்கூடாது. இவர்களுடைய முயற்சியும் சேர்ந்திருக்கிறது என்றாலும், அதிகப்பெரிப்புப்பதற்கு முக்கிய காரணம் மழைதான். சீதோஷண நிலை சமீப காலத்தில் இருந்ததுபோல நமக்கு எப்போதும் சாதகமாக இருக்குமென்று சொல்ல முடியாது. அவை பாதகமாக மாறினாலும் அதற்கு ஏற்ற வகையில் நாம் தான் தயாராக இருக்கவேண்டியது அவசியம். நம்முடைய முயற்சியில் கொஞ்சங்கூடத் தளர்ந்துவிடக் கூடாது. நாம் எப்போதும் தக்க பாதுகாப்புடன் இருக்கவேண்டும் என்பதை அரசாங்கத்தாருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

உணவு அபிவிருத்தி செய்வதில் பல விஷயங்கள் இருக்கின்றன. பெரும்பாலும் உற்பத்தி சீதோஷண ஸ்திதியைப் பொறுத்திருக்கிறது என்று சொன்னேன். இரண்டாவது உணவு அதிகம் உற்பத்தியாகவேண்டுமென்றால், தண்ணீர் ரொம்ப முக்கியம். அதற்குத் தக்க நல்ல பாசனத் திட்டங்கள் எல்லாம் அமுலாக்கப்படவேண்டும். நீர்ப்பாசன விஷயத்தில் சர்க்கார்

[Sri V. K. Palaniswamy Gounder] [11th September 1958]

தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் அதிகமாக அம்முயற்சியில் சர்க்கார் ஈடுபடவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

3-50
p.m.

இப்போது நமக்கு 46 லட்சம் டன் அதிகமாக உணவு உற்பத்தியாகியிருக்கிறதென்றால், இதில் $2\frac{1}{2}$ லட்சம் டன்னுக்கு மேல் கேரளாவுக்குப் போயிருக்கிறது. இதைவிடக் கொஞ்சம் அதிகமாகக் கூடப் போயிருக்கலாம் என்று சொல்வேன். ரயிலில் மாத்திரம் போவதில்லை. இந்தக் காலத்தில் லாரியில் போவது ரொம்ப அதிகமாக இருக்கிறது. நான் பார்க்கிறேன். தினமும் நூற்றுக்கணக்கான லாரிகள் போய்க்கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே மூன்று லட்சம் டன்னுக்கு அதிகமாகவே கேரளா விற்குப் போயிருக்கலாம். நான் கேரள ராஜ்யத்திற்குப் பக்கத்தில்தான் வசிக்கிறேன். ஆகையால், அது தெரியும்.

கனம் தலைவர் கடிகாரத்தைப் பார்க்கிறார். நான் சீக்கிரமே முடித்துக் கொள்கிறேன். அரசாங்கத்தார் நீர்ப்பாசனத்தில் இன்னும் கொஞ்சம் கவனம் செலுத்த வேண்டும். கோடிக்கணக்கான பணச் செலவில் கீழ் பவானித் திட்டம், அமராவதித் திட்டம் முதலிய திட்டங்களை அரசாங்கத்தார் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். அந்த அனைக்கூட்டுத் திட்டங்களெல்லாம் உணவு தானிய உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்காகத் தான் நிறைவேற்றப்பட்டன என்பது கனம் அமைச்சருக்குத் தெரியும். ஆனால், அந்தத் திட்டங்கள் உள்ள பிரதேசங்களிலுள்ள சிறிய கஷ்டங்கள் இன்னும் தீர்ந்தபாடில்லே. கீழ் பவானித் திட்டத்திலும், அமராவதித் திட்டத்திலும் உள்ள தண்ணீர் விவசாயத்திற்குப் பூரணமாக உபயோகப்படுத்தப்பட முடியவில்லை. அத்தகைய நிலைமை இருந்து வருகிறது. நீர்ப்பாசன வசதிகள் மிகவும் முக்கியம் என்று நான் முதலிலேயே சொன்னேன். நமது ராஜ்யத்தில் இனிமேல் உடனடியாக வரவேண்டிய பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டம் பரம்பிக் குளம் திட்டம்தான். அந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றினால், 3 லட்சம் ஏக்கர் நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் பாயும். அந்த 3 லட்சம் ஏக்கரில் $1\frac{1}{2}$ லட்சம் டன் உணவு தானியம் விளையும். ஆகவே, அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும். அதை உடனடியாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சிறு பாசனத் திட்டங்களை எடுத்துக்கொண்டால், மிகுந்த சிறு பாசன வசதிகள் செய்துகொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கனம் அமைச்சர் அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு அநேக பெரிய குளங்களையும், கனம் மாமங்களையும் சீர்திருத்தியிருக்கிறார். அதனால் நாம் மிகவும் லாபமடைந்திருக்கிறோம். விவசாயத்திற்கு, நீருக்கு அடுத்தபடியாக உரம் அவசியம். சர்க்கார் சென்ற இரண்டு வருஷங்களில் நிறைய செயற்கை உரம் கொடுத்து வந்தார்கள். இந்த வருஷம் அந்த உரம் அதிகம் கொடுக்கப்படவில்லை. விவசாயிகள் அந்த உரத்தைத்தான் இப்போது அதிகம் விரும்புகிறார்கள். இதற்கு முன்பு விவசாயிகள் செயற்கை உரங்களை அதிகம் உபயோகப்படுத்தியதில்லை. ஆனால் அதை உபயோகப்படுத்தி அதனால் பெரிய லாபமடைந்த பிறகு அந்த உரத்தையே அவர்கள் விரும்புகிறார்கள். இந்த விஷயத்தில் ராஜ்ய சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருடன் போராடி விவசாயிகளுக்குச் செயற்கை உரம் அதிகம் கொடுப்பதற்கு முன்வர வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்குக் கடன் வசதியும் அளிக்கப்பட வேண்டும். இப்போது பல ஏஜென்ஸிகள் மூலம் அவர்களுக்குக் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. அது சரியாகக் கொடுக்கப்படவில்லை என்று தான் நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதை அதிகமாகக் கொடுக்க சர்க்கார் முன்வர வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். விதைகளை அதிகம் உற்பத்தி செய்து கொடுக்க அரசாங்கத்தார் முயற்சி செய்திருக்கிறார்கள். அநேக ப்ளாமரி விதைப் பண்ணைகளை அரசாங்கத்தார் அமைத்திருக்கிறார்கள். இப்போதிருக்கும் விதைப் பண்ணைகளை இன்னும் அபிவிருத்தி செய்து, இன்னும் அதிகமான பயிர்களுக்கு விதைகளைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தாரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பருத்தி, கடலை முதலிய விதைகளையும் கொடுக்க வேண்டும்.

11th September 1958] [Sri V. K. Palaniswamy Gounder]

உணவு தானிய விஷயத்தில், அரசாங்கத்தார் மிகுந்த அக்கறையும் முயற்சியும் எடுத்துக்கொண்டு பணியாற்றியிருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் உணர வேண்டும். முன்பு நாம் எந்த நிலையில் இருந்தோம், இப்போது எந்த நிலையில் இருக்கிறோம் என்பதையும் பராக் வேண்டும். முன்பு, சாப்பாட்டிற்கு உணவு தானியம் இல்லாமல் கஷ்டப்பட்டோம். இப்போது அப்படியில்லை. உணவுத் துறையில் மற்ற பல ராஜ்யங்களை விட நல்ல நிலைமையில் நாம் இப்போது இருக்கிறோம். உணவு விஷயத்தில் இந்த ராஜ்யத்தை இந்த நல்ல நிலைக்குக் கொண்டுவந்ததற்காக இந்த சர்க்காரைப் பாராட்டுகிறேன். சர்க்கார் இவ்வளவு செய்திருப்பதை எதிர்ப் கட்சிக்காரர்களும் உணர வேண்டுமென்று கூறிக் கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI G. KRISHNAMOORTHY: Mr. Chairman, Sir, it is true that since the day when rationing was abolished, we have been able to see foodgrains and that moneyed people have been able to purchase foodgrains. But it is no use denying the fact that the prices have soared up to such a level that the poorer middle class people find it hard to purchase foodstuffs at those prices. In their case food is scarce in that they do not have the wherewithal to buy them.

Sir, I have been eagerly longing to make one suggestion to the Government in this respect. We do not, of course, want to discourage the mirasdars by reducing the prices to very low levels. But what I would suggest is that something should be done by the Government to see that these mirasdars part with the grains, as much of the grains as possible, as soon as the harvest is over. I should like to suggest to the Government that a system of bonus be introduced in the case of paddy sold within thirty days of its harvest and the fixation of a price at a rupee lower than that for paddy being sold in the market, say, thirty days after the season in that particular area. If that be so, there would be temptation on the part of the producers to part with the grains to the maximum extent as early as possible. Then, I think much scarcity will not be felt at least locally. I don't want to enter into the affair of the zonal system of any such thing. Locally we will be able to get some more grains.

Then, Sir, I should like to dwell on one important point, namely, quality of the food materials. I should like to have enlightenment from the Hon. the Food Minister on what agency they have to test the foodstuffs that are imported into this country. We had the sad story of the Burma beans some years before. Now again we had the story of sugar mixed with folidol or atta mixed with folidol. Though we do not directly import, at certain times we get the commodity from the neighbouring States. What exactly is the agency we have appointed and how these tests are carried out, whether the tests are carried out on an extensive scale, on all these I would like to have enlightenment from the Hon. Minister.

Then, Sir, I often raised the question, but I was not able to get a satisfactory answer, as to how far the insecticides applied on plants affected the foodgrains that we took. What are the insecticides that Government allow to be used on growing food crops?

[Sri G. Krishnamoorthy] [11th September 1950]

I think these insecticides have increased in number and Government have allowed them to be used on growing food crops. How far these deleteriously affect the human being, I would like to know. There is an impression, and the Government themselves have admitted, that the use of the 'Kesari dhall' has harmful effects. How then are they allowing the production or import and sale of this 'Kesari dhall'?

Finally, Sir, there is the question of the baby food. Now, baby food is an important thing concerned with the future generation. The prices have soared up like anything. I saw in the papers that the Government were taking some action and that they were having meetings with the importers and sellers. I should like to have enlightenment from the Hon. Minister on what further steps they have taken in this regard and whether the price of baby food would come down to the level at which it was sold some six months back. These are the points on which I should like to have enlightenment from the Hon. Minister.

4 p.m. * SRI A. M. ALLAPICHAJ: Mr. Chairman, Sir, the hon. Member Sri Mohamed Raza Khan and other hon. Members have stated certain correct facts. The fact is that we purchase rice today at Re. 1 per Madras measure. There is no doubt about it. In some places we pay even more than a rupee. The Government statement that we have to congratulate ourselves on having produced more is also correct. But, Sir, all the dangers come to the Government or the country, I am afraid, from two sources. One source is this merchant class. I am sorry to say that even though some of our relatives might be merchants. If this merchant class did its duty properly and patriotically, a great deal of the trouble which comes to Government will be removed. There is no doubt about it. The merchant class, unfortunately, is very greedy. Even if it can make some money at the cost of thousands of people, it does it. It is rather a very unfortunate state of things. Secondly, I come to the Government servants. I do not wish to cast any reflection upon anybody. As a matter of fact, I know the Government servants are doing their job very well. But one thing I would like to say. We spend thousands and lakhs of rupees with a view to seeing that our people are benefited in some way or other. Take, for example, the co-operative societies to which we send several hundreds of bags of rice, with a view to seeing that it is sold to the poor people. But what happens? This rice is not at all sold. In some rare cases perhaps it may be sold. But in many of the cases it is not sold. On the other hand, bags of rice are sent to some merchants. Merchants pay something and purchase them. There is no exaggeration in my statement. Therefore, the Government should be very firm in their attitude.

What the Hon. the Home Minister says is quite correct. We are producing more. But what happens? If the rice is sold through the co-operative societies and if they are to sell it at a certain price, the merchants think that their business will be

11th September 1958] [Sri A. M. Allapichai]

affected and that they will not get much profit. Therefore, the Government have to see that this merchant class is made to realise its job and duty to the people. Merely because the merchants happen to be very rich people and to have influence here, there and everywhere, we should not tolerate them. If they are not patriotic and if they are not going to serve our people, they should be treated severely.

Then come the Government servants and the heads of departments. What can the Ministers do? After all, they have to trust their departmental heads who in their turn have to depend upon the officers at the district level. If these people are not doing their job properly, in spite of our spending thousands and lakhs of rupees, we earn a bad name. What the Government say is quite correct and what the Opposition says in this particular case is also correct.

DR. V. K. JOHN : What the hon. Member says is also quite correct.

* SRI A. M. ALLAPICHAJ : If somebody comes in the middle and does some mischief, he escapes. We are not even aware of that. Therefore, I want the Government to have a vigilant eye on the merchant class as such. If there are no rules for that purpose, let the Government take the necessary powers, and see that our Government servants to whom this sacred job is entrusted carry out this job in a sacred fashion. Otherwise, they should be dealt with severely.

MR. CHAIRMAN : Sri S. T. Adityan will now speak. I think this is his maiden speech.

SRI S. T. ADITYAN : Mr. Chairman, I could not call it my maiden speech if questions are also taken into consideration for this purpose. Otherwise, it may be my maiden speech in this House.

What we find from the report made by the Hon. Minister is that the Government are trying to pat themselves upon their back and to congratulate themselves on the achievements they are supposed to have made. Unfortunately, I am not able to see eye to eye with the Government in this case. If what I see is right, I find that the Government of Madras have been blundering on, carrying themselves on from one blunder to another. I have heard it said about the British Government that they have been blundering always. But there is one important difference between what the British Government do and what our Government do. It is said that the British Government always blunder but blunder into the right thing. But our Government, in order to make themselves conspicuous perhaps, always blunder and blunder into the wrong thing. They blunder again into the blunder. Now, let us examine the first blunder. It seems to be the formation of the southern zone. That is the first and foremost blunder. It is said that Madras is self-sufficient and so also Mysore, but that Andhra

[Sri S. T. Adityan] [11th September 1958]

Pradesh has got some surplus. But Kerala is in deficit. The deficit that Kerala has got seems to be enormous. Have we tried to examine what the deficit is due to? The deficit, if I am not very much mistaken, is due to the fact that arable land there is devoted very much to the cultivation of pepper and other commercial crops. That is why Kerala is said to be deficit and not because the rainfall is less there than elsewhere or Mother Earth has not been kind enough to Kerala. On the contrary, they want to earn dollars. So, they cultivate cash crops and then say that they are in deficit. Tanjore has got a surplus. Therefore, they think that they can take away the rice from Tanjore and from Nellore. Even now we should try to revise this plan. I think the Madras Government should take a very firm stand and say that they will not be a party to this zonal arrangement hereafter. Do we gain anything by this zonal arrangement?

DR. V. K. JOHN : No.

SRI S. T. ADITYAN : On the contrary, we have plenty to lose by this zonal arrangement. I am here reminded of the story of the frog and the mouse. Both tied together to be friends. But what happened? When the night-time was approaching, the frog jumped into the pond and the drag was on the mouse. That is what we are experiencing by cementing ourselves with Kerala. I hope the Government will take a very firm stand in the matter. Of course, I know the Central Government are bringing pressure upon the Madras Government. They are doing it and they will continue to do that for their purposes. But in the interests of Madras, may I appeal to the Hon. Ministers that they do take a very firm stand in this matter and say that there should be no zonal arrangement in regard to food supply?

The second blunder that the Government are committing is their attempt to tinker with the agriculturist. What are they doing? On the one hand, they are saying that they will not be a party to the disintegration of land. On the other hand, they are saying, 'We will disintegrate the land. We will put a ceiling of 30 or 40 acres.' Sir, are they not working at cross purposes? There are two parties in respect of a land. One is the landowner and the other is the actual labourer who cultivates. This Government have created a third party called the tenant. The tenant, of course, is a middleman. What has he got to do with the land? Does he really cultivate the land? No. He is a middleman and an unnecessary parasite upon the land. But what are this Government doing? They come before this hon. House with one Bill or another in favour of the tenant and request it again and again to pass it. Therefore, they have created a third party who has absolutely nothing to do with the land. What is the effect? There is litigation everywhere. Then the lawyer is also shut out. The cases are entrusted to a tribunal. Therefore, there is a vicious circle. The ordinary common sense view has been given the go-by. The landlord is there and the tiller is there. The Government have put a

11th September 1958] [Sri S. T. Adityan]

wing between them— a middleman, a third man, an unnecessary man, a parasite, a tenant. The tenant is now given rights which he tries to sell. May I give this information to the Government? Now an acre of land in the Tirunelveli district which is in the occupation of the tenant, is sold for Rs. 8,000, Rs. 6,000 for the owner of the land, and Rs. 2,000 for the tenant. So, now a tenant is getting a right which he never before had. A new right is being created and by that, Sir, the whole structure or the whole foundation of the agricultural system is demolished.

4-10
p.m.

To-day the Government have been trying to introduce a new system. Fortunately, they have now admitted that it is not working well. I refer to co-operative farming. This Government are fond of introducing any experiment that has been conducted in Russia. If anything happens in Russia, immediately this Government will try to copy it. If anything happens in China, immediately this Government will rush in to copy it. The Government have introduced the co-operative system in one or two places and they have now admitted that the co-operative system of landholding is not working well. Sir, these are not the two instances where this Government have blundered on the question of land. There are other blunders also and I shall refer to one other matter and finish with it.

In spite of all these blunders, there is only one man to be congratulated. Not this Government. It is he that has been tilling the land. It is he that has been owning the land. Sir, in the whole of this country, the highest acreage per square mile of cultivated land is in the Madras State. We will find that it is higher than in most of the Western countries. I remember to have read that the highest acreage per square mile of cultivated land in this State is even higher than in Italy. Then, in the whole of India, the highest production per acre is in our State and the maximum use of fertilizers is in our State especially urea. We find that the Madras cultivator is not averse to taking anything good from any country. He is not averse to blunders or experimentation as such. If anything good comes from Japan, immediately it is the cultivator of the Madras State that takes it rather than the cultivators in other States of the country. If anybody is to be congratulated, it is he, the owner of the land as well as his tiller. In spite of all these blunders and in spite of everything that has been done by this Government to hamper agriculture, the Government have not succeeded in hampering it. What we do find is that the old villager carries on successfully. May we all congratulate him!

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: Mr. Chairman, Sir, this is a hardy annual that I have been witnessing during the last ten years. Many a year has passed with the debate on the food situation . . .

(At this stage, there was complete failure of electricity and the speech was not distinctly audible).

Sir, may I continue my speech?

[11th September 1958]

MR. CHAIRMAN : Yes, the hon. the Leader of the Opposition may continue his speech.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR : Therefore, I am not surprised that this food debate has been allowed under pressure and has also been restricted.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I shall not mind at all if another day is also allotted for this debate. I am not interested in restricting this debate.

DR. V. K. JOHN : Sir, I welcome it.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR : I am very glad that the Hon. the Minister in charge of Agriculture has now consented to extend the time for the debate if more hon. Members wish to participate in it.

Sir, I know this is a burning problem and there are many aspects of the question to be touched upon, aspects which are both of a provincial and an All-India nature. I, therefore, feel that the food debate should not be taken as a sort of compliment to the Government or as an adverse vote against the Government, because it is too serious a problem to be dealt with on party lines across the table of the House.

Sir, the food debate which has taken place in the Lok Sabha and in certain other State Legislatures will give us enough food for thought. I know, as a matter of fact, that this food question has become more and more prominent because of certain unfortunate trends in the policies of the Government themselves.

Sir, in the first place, by making food a Central subject, the responsibility of the State has been diminished. I make this deliberate statement because if the Centre had only left each State to look after itself without giving doles in the shape of food, the import of many million tons of foodgrains would not have been necessary. The real attitude of some States, at any rate, has been that inasmuch as there is the Centre and there is dearth of foodgrains, they could make out a case that they are not surplus in the matter of foodgrains and that, therefore, they could get as much as they can. That has not been the attitude of the Madras State because they have been doing whatever they could to increase food production. But the point is this. I am not sure about the accuracy of the figures that have been furnished by the Government, although they appear to be rosy. I do not cast any reflection but I know definitely from what I have heard and from what I have learnt from economists and experts working on these statistics that it is very difficult to get reasonably accurate statistics on food production in the State or, for that matter, in any other State in the country.

The third point that I wish to refer to is that in all these questions of food policy, unfortunately certain policies also have got mixed up very seriously.

11th September 1958]

(At this stage, the hon. the Deputy Leader of the Opposition, Dr. V. K. John, was drinking coffee in the House.)

MR. CHAIRMAN : I would invite the attention of Dr. John to his drinking coffee in the House. It is not proper to do so.

(Then Dr. John immediately left the House.)

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR : Sir, I have stated that it is most unfortunate that in this matter of food, certain political ideologies have been brought in, which have greatly harmed the very object we have in view, viz., increase in food production. I make this deliberate statement because the slogan 'the tiller of the soil and one acre for each person' has been given such a wide publicity. People have begun to feel that the only way, in which success can be had and the only way in which the people can be made to realise that they have a stake in the country, is to distribute these lands and this has gone on to the extent where it is impossible to do anything and this has more or less brought the food production to a standstill. In this respect, the Planning Commission is most vulnerable and it is the policy of the Planning Commission that has been forced, against the expert advice, to my knowledge, on the State Governments that has led to this unfortunate condition. If we want to be Communists, let us go the whole hog and say that we are going to be Communists but there should not be a pale imitation of Communism, allowing ourselves to be in a ridiculous state of affairs.

Sir, what is the meaning of this one man, tiller of the soil, and one acre? I give one example of what had happened. With regard to the rehabilitation of certain of the retired army men, there was a proposal to create a land colony in Wynaad. A large amount of money, several lakhs of rupees, was spent for that purpose. I give this information from personal knowledge, as I happened to be a Member of the Board constituted for that purpose. At that time, the Collector of that area was a fanatic in such matters. People were given lands. They were given ploughs. They were given bullocks. They were given money to construct houses. What happened in the course of a year? All of them left those lands. The whole money was wasted and the Wynaad colony on which such high hopes had been held was confessed to be a failure by the Hon. Minister, the late Sri Rajan. You cannot force the people to take to the cultivation of land. It becomes more or less a hereditary function. If not, there must be a certain amount of interest and enthusiasm in the man to cultivate. I know definitely that in many places this policy of the Government, which has been translated into several enactments, has forced the people owning large acres of land to sell it away for whatever price they get and this land has gone into hands which are incapable of cultivating them in the proper manner. This is so not only in this State but in other States also. I do not want to mention the names of other States. That is one of the conditions against which we have to

4-20
p.m.

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [11th September 1958]

guard ourselves. The fact that to-day Madras is a surplus State need not enthuse any of us because we do not know what will happen to-morrow. With the failure of the monsoon, hydro-electric projects have come to a standstill. The result is that most of our industries are paralysed.

Well, at the same time, the Hon. the Leader of the House would certainly join with me when I say that the employers are forced to give the wages to their employees as otherwise the employers cannot get on reasonably. The Government always look to the welfare of certain classes of people. In this connexion, I should certainly say that while we are trying to abolish caste in one direction, there is another caste that is being created beginning with the Central services, the railway servants being on the top of that caste. They are the persons to whom all benefits should be given! Are we not aware that the railway servants are given, Sir, grain at certain controlled prices? Why not the ordinary person who earns his livelihood by hard work be entitled to that? All the philanthropy will stop with one class of Government servants. Free medical aid will be allowed only to certain Government servants. Similarly, the Employees' State Insurance Scheme will be applied only to a certain class of Government servants. When the price of foodgrains goes up, who suffers? It is only the poorer middle class people, who have a settled income and who cannot have any increase in their earning even by a single rupee, that suffer. They are the hardest hit in this unfortunate state of affairs.

Reference has been made to the price of foodstuffs now prevailing. I know that the price of foodstuffs has gone up by 400 and odd per cent. I was in England the other day where the prices, which after the War had gone up by 70 or 80 per cent, were now slowly coming down. The hon. the Deputy Chairman spoke in eloquent terms about how some of the people had to be controlled. I am very happy that he has come to that frame of mind and I hope he will surely keep up that frame of mind in advising his Party and his Government to take effective steps against all transgressors of the moral code wherever that moral code is transgressed. The truth of the matter is that the Government are, I do not after to this Government or to that Government—absolutely impotent in trying to control prices.

Reference was also made to baby foodstuffs. I may draw attention to the high prices of these food stuffs. Import licences are not there. Therefore, the foodstuffs go underground. Not that they are not available; they are available in plenty, I know. The foodstuffs go underground and when they are sold, they are sold at nearly four times or five times their price. I know that certain children's foodstuffs which were sold at four rupees or so are now being sold at Rs. 20 or Rs. 25. Unfortunately, some of the children accustomed to these foodstuffs cannot immediately change to other foodstuffs. We have not got milk in sufficient quantities.

11th September 1958] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

During my recent visit to England, I was surprised to see a whole cartload of bottles of milk for being placed at the door for the school-going children. Each school-going child is given one bottle of this wholesome milk produced under extremely sanitary conditions and pasteurised.

Sir, my last point is this. Let us not congratulate ourselves on the food situation to-day. I am glad, and to that extent I congratulate the Government, that we are in a position to say that we are a surplus State. Although I have my own qualms of conscience, I do not know whether that title will be fully deserved by them. What I wish to state is that we are still not out of the woods and that a time may come later on when we may find ourselves in very precarious circumstances because we are not able to control the conditions under which foodstuff is being sold to the public at large. I may be allowed to make this suggestion. Unless a greater amount of promptness is shown to find out where this hidden food goes and how it is distributed and unless there is a better controlled system of food production and food distribution, it would indeed be hard for the poor ordinary people to get any benefit out of the food policy that is being followed by the Government at present. Sir, I do not want to take more of your time. You have already given me ten minutes' time on this occasion. So, I shall stop with it although I know that many aspects of the food situation have to be discussed.

MR. CHAIRMAN : The Leader of the Opposition may take a little more time because we are continuing discussion on another day also.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR : Well, I do not have all the figures I intended to have. So, at present I shall stop and take another opportunity to bring those figures and speak. Thank you, Sir.

* SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, அரிசியின் விலை ஏன் உயர்ந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதுதான் இப்போதைய கேள்வி. நாட்டிலே உணவுப் பெருக்கம் அதிகமாகத்தான் இருக்கிறது. பல துறைகளிலும் அரசியலார் பாடுபட்டுத்தான் வருகிறார்கள். அரசியலாளர்ப் போற்ற நான் வரவில்லை. உணவுப் பெருக்கம் அதிகமாக இருக்கிறது. அப்படியிருந்தும் கூட, விலைவாசி ஏன் அதிகமாக இருக்கிறது என்பதை நாம் நிதானமாக சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். உணவுப் பெருக்கம் ஒரு பக்கத்தில் பெருக்கிக் கொண்டேயிருக்க, மக்கள் பெருக்கமும் பெருக்கிக்கொண்டுதான் இருக்கிறது. பத்துப்பேர்கள் சாப்பிட வேண்டிய உணவை இருபது பேர்கள் சாப்பிட வேண்டுமென்றால், விலைவாசி ஏறுமா ஏறாது என்று பார்க்க வேண்டும். அதிகமாக உணவைப் பெருக்கினாலும் கூட, அதை வாயில் போட்டுக்கொள்ளும் மனிதர்களை அதிகமாகப் பெறுக்கிக்கொண்டு போருக்க கூடாது. ஆகவே, குடும்பக் கட்டுப்பாட்டை நாம் செய்ய முன் வரவேண்டும். அது ஒன்று. இன்னொன்று, . . .

DR. A. SREENIVASAN : குடும்பக் கட்டுப்பாட்டைப்பற்றித் திருவள்ளூர் என்ன சொல்லியிருக்கிறார் என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

[11th September 1958]

* SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR : இதுமாதிரியுள்ள நல்லதொரு சபையில் ஒருவர் பேசும்போது ஒருவரும் அனுவசியமான கேள்விகளைக் கேட்கக் கூடாது என்றுதான் திருவள்ளூர் கூறியிருக்கிறார். சண்டை போடும்போது தமிழன், அரிசி வேண்டாம், நீர் ஆகாரமே போதும் என்று சொன்னதாக நண்பர் ஒருவர் சொன்னார். ஆனால் இப்பொழுதோ ஒவ்வொருவரும் அதிகமாக உணவு சாப்பிடக் கற்றுக் கொண்டுவிட்டார்கள். காலையில் இட்டிலி வேண்டும், மாலை யில் தோசை வேண்டும், நான் கு வேளை சாப்பிட வேண்டுமென்றால், எல்லோருக்கும் போதிய அரிசி எப்படிக் கொடுக்க முடியும்? ஆகவே, அரிசி உணவு எடுத்துக்கொள்வதை விட்டு, கோதுமை உணவைச் சாப்பிட வேண்டும். அரிசியை மட்டும் தான் சாப்பிடுவது என்பது கூடாது. அப்படி அரிசியோடு கோதுமையையும் நாம் உட்கொள்ளுவோமேயானால் உணவுப் பற்றக் குறை குறைவதோடு, விலைவாசியும் குறையும். ஆகவே, ஒன்று குடும்பக் கட்டுப்பாடு, இரண்டாவது கோதுமையை உட்கொள்ளுதல் இவை இரண்டையும் கொண்டு அரிசியின் விலைவாசியைக் குறைக்க முடியும். அதல்லாமல் அரசியலரண் மற்றவர்கள் ஏசு, மற்றவர்களை அரசியலார் ஏசுவது என்பதினால் நாம் ஒரு பல்லாம் அடையப் போவதில்லை என்றும் கூறிக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

4.30
p.m.

* SRI T. PURUSHOTHAM : Mr. Chairman, Sir, there are three amendments before us. I was a little perplexed whether the Deputy Chairman supported both the amendment of the Government and that of the Opposition on this question. After listening to all the speeches made on this occasion, I associate myself with the hon. Member Dr. Chidambaranathan in his general approval of the food policy of the State Government as adumbrated in the statement of the Hon. the Home Minister. In doing so, I wish to offer a few remarks. It has been pointed out in the statement that the consumption of foodgrains per adult per day is sixteen ounces. Certainly, I feel that we should provide for this. It might have been 12.5 ounces per adult per day during rationing days. But that should not be the standard for calculating our requirements. (Interruption by Sri K. Balasubramanya Ayyar). But that is the statement placed before the House. That is why I thought I could mention that that should not be the criterion for assessing our requirements of foodgrains and in formulating our food policy. I, therefore, emphatically urge on the Government that we should provide for, and work out, our food production programme on the basis of the average consumption of sixteen ounces per adult per day. Till we become self-sufficient on this basis, the movement of foodgrains from our State under any circumstances should be stopped. I earnestly plead that this should be seriously considered by Government.

Apart from the causes mentioned by the Hon. Minister for the upward trend in the prices of foodgrains, more especially rice, I am afraid there is still shortage of food production. Because of shortage and greater demand, prices shoot up. That is the economic theory. The fact is that the agriculturist in recent times has got the tendency to take to the cultivation of commercial crops to the neglect of essential foodgrains. This House should like to hear from the Hon. Minister what steps have been taken in this regard and whether the Collectors have been asked to report about it.

11th September 1958]

[Sri T. Purushotham]

I would place this point also for the consideration of Government. They should thoroughly investigate the matter and take steps to level up food production. The Home Minister's statement refers also to the movement of rice on account of varying rates of prices. It is noted that large quantities are sent to other States in the Southern Zone, and I believe outside the Southern Zone as well.

On a perusal of the figures furnished on page 4 of the 'Note on the general food situation in Madras State', it is seen, 'the prices in Andhra generally are Re. 1 to Re. 0.50 below the average in Madras. The prices in Kerala are generally about 50 nP. to Re. 1 above the prices in Madras and the price in Mysore is generally about 50 nP. above the Madras price'. The prices in Kerala and Mysore being higher, there is the tendency for large movements of rice to those areas. If the zonal scheme should be effectively worked, I do feel that there should be a uniform price level in all the four States in the Southern Zone. Without price control being enforced, this zonal arrangement will not be a success. I would, therefore, plead that this question of zonal arrangement, based on the food policy of the Central Government, should be revised and proper steps taken to bring down and keep the price level in all the four States on a uniform basis. I for one do not mind the help that our State is giving to deficit States like Kerala and Mysore. We are bound to give that help. But it is rather a matter for regret that there should be no proper appreciation of our goodwill in the other States referred to. Though we are actually faced with a food deficiency in our State, we are prepared to share our output of foodgrains with Kerala and Mysore. But when it comes to a question of those States sharing the Parambikulam waters or the sharing of the Palar waters (North Arcot and Chingleput districts depend mostly on the Palar waters), these States do not seem to be inclined to co-operate with us. This is a matter for regret. But I still hope for a change of heart on the part of Kerala as well as Mysore in these matters of mutual adjustment. After all, if they help us, as the hon. Member Mr. Palaniswamy Gounder has just now told us, there will be increase in food production, and this would go to adjust the fair requirements of our State with those of our neighbouring States.

Lastly, Sir, I wish to mention that there is widespread distress on account of the failure of monsoon in Chingleput, North Arcot, and South Arcot districts. The Government also have stated in this note that parts of Chingleput district and parts of South Arcot district experienced dry conditions, and that there has been some damage to the standing crop. When the Government have said this, I should like to impress on them the need for giving special relief in these areas.

Sir, apart from other ways of helping these districts with improving the irrigation and other facilities, as a matter of immediate relief and help, the ryots in the villages have been repeatedly praying for the postponement of the recovery of the agricultural

[Sri T. Purushotham]

[11th September 1958]

loans given to them. Sir, petitions in this connexion have been received and I have also forwarded them to the Hon. Minister concerned. The ryots have not asked for any remission whatsoever. It is just postponement of the recovery of loans till the next monsoon sets in or till the next harvest. I am sure that this is not too much to grant. I request that the Government may be pleased to take a sympathetic attitude in regard to this matter and stop coercive measures as instances of such action in a particular taluk in Chingleput district, namely, Trivellore taluk, have been brought to my notice and to the notice of Government. Representations in this regard have been forwarded to the Government for their consideration and necessary action. I, therefore, urge upon the Government that this relief by way of postponement of the recovery of instalments of agricultural loans in such special cases may be granted as an act of grace.

* SRI M. ETHIRAJALU கனம் தலைவர் அவர்களே, நமது நாட்டில் உணவு விலை அதிகரித்திருக்கும் இந்த நேரத்தில் மற்ற ராஜ்யங்களில், நேரு பிறந்த உத்தரப் பிரதேசம், மேற்கு வங்காளம், ஒரிஸ்ஸா, போன்ற ராஜ்யங்களில் உணவு இல்லையே என்று வருத்தப்பட்டக் கூடிய நிலையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நேரத்தில் நமது திறமை வாய்ந்த அமைச்சர் அவர்கள், பல வருஷங்களாக அமைச்சர் பதவியை ஏற்று விவசாயத் துறையில் நல்ல முறையில் செயலாற்றி வருகின்ற சந்தர்ப்பத்தில், தமிழ்நாடு மக்களுக்கு எந்தவிதமான பீதியும் ஏற்படக்கூடாது என்று ஒரு அறிக்கையை வெளியிட்டிருப்பதைப் பார்த்து நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். இந்த உணவு விலை அதிகரித்திருப்பதும் உணவுப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருப்பதும் இன்று நேற்று வந்தது அல்ல. கடந்த 1944-ம் ஆண்டு வெள்ளையன் ஆண்ட காலம் முதற்கொண்டே இது நம்மிடையே இருந்த வருகிறது. அதே நேரத்தில் நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய ராஜாஜி அவர்கள் பதவி ஏற்று காலத்தில் உணவு நிலைமையில் பற்றாக்குறையில்லை என்பதை நன்றாகத் தெரிந்துகொண்டு, உணவு விலை அதிகமாக ஏறுவதற்குக் காரணம் கள்ளமார்க்கட்டுக்காரர்கள் என்பதையும் தெரிந்து கொண்டு, மிக உற்சாகத்தோடும் துணிவோடும் உணவு ரேஷனை அறவே நீக்கினார்கள் என்பதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம். அந்த நிலைதான் மீண்டும் நம்மிடையே வந்திருக்கிறதே தவிர இன்றுள்ள பற்றாக்குறை நிலை என்பது நம்முடையதே லீஷ்யம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மற்றென்றையும் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அதாவது நாம் எல்லோரும் இதில் தீவிரமாக ஈடுபடாதினால் தான் நமது ராஜ்யத்தில் உணவு உற்பத்தி குறைந்து விட்டது என்றும் உணவு விலை அதிகரித்துவிட்டது என்றும் கூறுகிறேன். ஆனால் பொதுமக்களின் நலன்களை சிரமேற்கொண்டு வேலை செய்வதற்காக இருக்கக்கூடிய நாம், நம்முடைய வட்டாரத்தில் எவ்வளவு கேழ்வரகு, எவ்வளவு கம்பு, எவ்வளவு சோளம் விளைந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்த்து அவைகள் எல்லாம் அந்த வட்டாரத்தில் இருக்கக்கூடிய மக்களுக்குப் போதுமான அளவுக்கு வருமா என்பதை ஆராய்ந்து பார்த்து, போதாவிட்டால் அந்தக் கிராமப் பகுதியில் இருக்கிற மக்களிடத்தில் உணவு உற்பத்தியை இன்னும் அதிகமாகப் பெருக்க என்ன செய்யவேண்டும், என்றெல்லாம் நாம் அவர்களுக்கு உற்சாகம் கொடுக்கவில்லையே என்பதைத்தான் வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இன்றைக்கு விவசாயத் துறையை எடுத்துப் பார்த்தால், நம் தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் நல்ல முறையில் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய விவசாயிகள் என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள். அவர்கள் நினைத்தால், உற்சாகத்தோடு விவசாயம் செய்ய முன்வந்தால், பத்துக் கலம் விளையக் கூடிய நிலத்தில் இருபது கலம் விளைய வைப்பார்கள், இருபது கலம் விளைந்த இடத்தில் நாற்பது கலம் விளைய வைப்பார்கள்.

11th September 1958]

[Sri M. Ethirajalu]

கள். ஆனால் நாம் அவர்களுக்குப் போதுமான உற்சாகமும் ஊக்கமும் கொடுக்காத காரணத்தால், இன்றைக்கு உணவு நிலைமை திருப்திகரமாக இல்லை என்று சொல்லக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறோம் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

இன்றைக்கு நம்முடைய ராஜ்யத்தில் ஏறக்குறைய 150 வட்டாரங்களில் சமுதாய நல அபிவிருத்தித் திட்ட நிலையங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த வட்டார நிலையங்களின் மூலமாக விவசாய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் ஏற்படுத்தி அதன் மூலமாக பலர் விவசாயப் பயிற்சி அடைந்து வருகிறார்கள். பயிற்சி என்பது வெறும் பொருள் காட்சியாக மாத்திரம் இல்லாமல் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் அந்த கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய மக்களையும் விவசாயத் தலைவர்களையும் ஒன்று சேர்த்து, மூன்று அல்லது நான்கு தினங்கள் பயிற்சி முகாமில் வைத்து, நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்வது எவ்விதம் என்பதையும் எழுக்களின் தரத்தையும் விதைகளின் தரத்தையும் பற்றி அவர்களுக்கு நன்றாக அறிவுறுத்தி, அவர்கள் மூலமாக மற்ற கிராமத்திலுள்ள மக்களுக்கும் தெரிவிக்கும்படியான நல்லதொரு நிலையில் அரசாங்கம் இந்த முகாம்களை நடத்தி வருகின்றது என்பதை எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இதற்காக நம்முடைய பண்பட்ட அமைச்சர் அவர்கள் துரித நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறார்கள். அதைப் பற்றி நாம் சந்தோஷப்பட வேண்டும்.

இன்றைக்கு உணவுப் பொருள்களின் விலை ஏறிக்கொண்டே போவது என் என்பதைச் சற்று சிந்தித்துப் பார்ப்போமானால் சில விஷயங்களை நாம் புரிந்துகொள்ளலாம். நமது அமைச்சர் அவர்கள் இதைப்பற்றிப் பல இடங்களில் பேசியிருக்கிறார்கள். அதாவது தமிழர்கள் தங்களுடைய நலனையும் கவனித்துக்கொண்டு, பிறருடைய நலனையும் கவனித்துக் கொள்ளக்கூடியவர்கள் என்பதை நாட்டுக்கு எடுத்துக் காட்டவும் அந்த எண்ணத்தின் பேரிலுத்தான் நமது ராஜ்யத்தில் விளையக்கூடிய உணவுப் பொருள்களை நம்முடைய தேவையையும் பூர்த்தி செய்து கொண்டு மற்றவர்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டிய சமயத்தில் கொடுக்க வேண்டியது நம்முடைய கடமை என்று பல இடங்களில் நமது அமைச்சர் அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். அந்த நிலையில் நமது ராஜ்யத்தில் ஏற்படும் நெருக்கடியான சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு விலையை உயர்த்த எப்படியும் கொந்தளிப்பையும் குழப்பத்தையும் உண்டுபண்ணலாம், அதே நேரத்தில் கொள்ளை லாபத்தையும் அடிக்கலாம் என்ற நோக்கம்தான் பிரதிபலிக்கிறதே. பிர வேறு ஒன்றுமில்லை. எவ்வளவுதான் விலை உயர்ந்தாலும் கூட, ஈசுமும் பட்டினியும் நிச்சயமாக வரவேவராது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இது தவிர சில காரியங்களை அமைச்சர் அவர்கள் கருத்தில் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போதுள்ள உணவு உற்பத்திப் பெருக்க முறையில் சில மாறுதல்களைச் செய்யவேண்டும். அதாவது ஜில்லாவாரியாக அந்தந்தக் கலெக்டர்கள் தலைமையில் விவசாய அபிவிருத்திக் கவுன்ஸில் ஒன்று ஏற்படுத்த வேண்டும். அதே போன்று தாலுகாவாரியாக அந்தந்தத் தாசில்தார்களின் தலைமையின் கீழ் தாலுகா கவுன்ஸில் ஏற்படுத்த வேண்டும். அதேமாதிரித்தான் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் கிராமக் கவுன்சில் ஏற்படுத்த வேண்டும். இதில் அந்தந்தக் கிராமத்திலுள்ள கிராமத் தலைவர்களைத் தலைவராகவும் முக்கியமான விவசாயிகளை மெம்பர்களாவும் போடவேண்டும். அதே மாதிரி தாலுகா கவுன்ஸிலில் ஆங்காங்கு இருக்கக்கூடிய தாலுகா மெம்பர்களை மெம்பர்களாகப் போடவேண்டும். இவ்விதம் ஆங்காங்கு ஏற்படும் உணவுப் பிரச்சனை சம்பந்தமான சிக்கல்களை அந்தந்தக் கூட்டத்திலேயே விரிவாகப் பேசி அவைகளைத் தீர்ப்பதற்கு எந்தெந்த விதமாக உதவி செய்ய வேண்டும் என்பதைப்பற்றி ஆலோசித்து அதற்குத் தீர்வு காணவேண்டும். அதோடு ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் இப்போது இருப்பதைவிடக் கூடுதலாக ஒரு மடங்கு விளைச்சலை அதிகரித்துக் காட்டினால், அவர்களுக்கு சர்க்கார் பரிசுகள் கிடைக்கும்

[Sri M. Ethirajalu]

[11th September 1958]

என்று நல்ல விளம்பரப்படுத்தி விவசாயிகளுக்கு நல்ல ஊக்கமும் உற்சாகமும் அளிப்பதற்கு முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

4-50
p.m.

மற்றொன்று. இப்போது ஒவ்வொரு தனிப்பட்டவருக்கும் கிணறு வெட்ட மானியம் கொடுத்திருக்கிறோம். அது நல்ல முறையில் நடந்திருக்கிறது. சில இடங்களில் நல்ல முறையில் நடைபெறவில்லை. ஆகவே, 20, 30 ஏக்கர் நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் பாய்வதற்காக ஒரு கிணறு எடுக்க வேண்டும். இதற்கு 50 சதவீதம் சர்க்கார் சப்ளைடி கொடுக்கவேண்டும். கம்ப்யூனிட்டி வெல் என்று பெயர் கொடுக்கவேண்டும். இப்படிச் செய்தால், பெருவாரி யாக உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்கலாம்.

மற்றொன்று, இன்றைக்குப் புதிதாகக் கிராமத்தில் தண்ணீர் வசதி இல்லாத நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுப்பதற்காக சர்க்கார் ஒரு கால்வாய் வெட்டப் போனால், தண்ணீரைப் பல வருஷங்களாகத் தங்களுக்குப் பிரயோஜனப்படுத்திக் கொண்டிருக்கும் நிலச்சுவான்தார்கள், கால்வாய் வெட்டும் நேரத்தில், தண்ணீர் பாய்ச்சும் ஏகபோக உரிமையில் அவர்களைத் தடை செய்கிறார்கள். இதுவும் ஒரு காரணமாக இருக்கிறது. மற்றொரு காரணம், இன்னும் ஒரு கால்வாய் மூலமாக மேலேயுள்ள நிலத்திற்குத் தண்ணீரைக் கொண்டுபோக முற்படும்போது, மற்ற விவசாயிகள் தடை செய்கிறார்கள். மூன்றாவது, கால்வாயில் கரை புறண்டு போகும் தண்ணீரைப் பம்ப்செட்டுகள் மூலமாக மற்றவர்களுக்கும் பாய்ச்சவேண்டுமென்றால், அதற்கும் தடையாகத்தான் இருக்கிறது. இதையெல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்து அரசாங்கம் அதிக வசதி செய்து கொடுத்தால், ஒரு மடங்குக்கு, இரு மடங்கு உணவு உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மற்றும் இப்போது, விவசாயிகள் ஒரு வரட்டி தட்டினால் இரண்டு கதிகள் போய் விட்டது என்று சொல்லும் நேரத்தில், கிராமங்களில் கம்போஸ்ட், எரு தயாரிக்கும் முறையில் எந்த கிராமம் அதிகமாகத் தயாரிக்கிறதோ அந்தக் கிராமத்திற்குப் பரிசு கொடுக்க சர்க்கார் முன்வரவேண்டும். அப்பாடிச் செய்தால் உரம் தயாரிப்பால் உணர்ச்சி ஏற்படும். அதையும் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒவ்வொரு தாலுகாவுக்கும் புல்டோஸர்கள், டிராக்டர்கள் கொடுக்கப்படவில்லை. புல்டோஸர்களும், டிராக்டர்களும், இப்போது ஜில்லாத் தலைநகரில்தான் இருக்கின்றன. விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய நேரத்தில், கிராமவாசிகள் கேட்கும் நேரத்தில் அவை கிடைப்பதில்லை. புல்டோஸர்களும், டிராக்டர்களும் மிக மிக அவசியம். ஆகையால், ஒவ்வொரு தாலுகாவுக்கும் புல்டோஸர்களையும் டிராக்டர்களையும் கொடுக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்றைக்கு கிராம மக்கள் நல்ல உற்சாகத்தோடு மின்சாரம் மூலமாக விவசாயத்தைப் பெருக்கலாம் என்று மின்சாரம் கேட்டு வரும் நேரத்தில் குறிப்பிட்ட பணம் கட்டக் கட்டாயப்படுத்துகிறார்கள். இதனால் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள்.

MR. CHAIRMAN : The hon. Member asked for five minutes and has taken twenty minutes.

* SRI M. ETHIRAJALU : I will finish within two minutes. மின்சாரத்தை உபயோகித்தாலும் உபயோகிக்காவிட்டாலும், குறிப்பிட்ட பணத்தைக் கட்டிவிட வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறார்கள். உதாரணமாக 75 ஹார்ஸ் பவர் என்று கொடுக்கப்படுகிறது என்று வைத்துக்கொள்வோம். அந்த கிராமத்திற்கு 38 ஹார்ஸ் பவர் தான் வேண்டும். அதிகப் பணம் கட்டி வாங்கும் நிலையில் விவசாயிகள் இல்லாததால், மின்சாரம் கொடுக்க மறுக்கப்படுகிறது. அதனால் அதிக உணவு உற்பத்தி செய்ய முடியவில்லை.

11th September 1958] [Sri M. Ethirajalu]

இந்த யோசனைகளை சர்க்கார் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறேன். இதையெல்லாம் நன்றாக யோசித்து நல்ல முறையில் தீர்மானித்தால் அரசாங்கத்திற்கு நல்ல லாபமும், விவசாயிகள் சேஷமமாக வாழ்வதற்கு ஒரு வழியும் ஏற்படும் என்று சொல்லிக்கொண்டு எனக்குப் பேச வாய்ப்பு அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

MR. CHAIRMAN : There is time for one more Member to speak.

* SRI M. SESHACHARIAR : I thought the Hon. Minister would reply. Mr. Chairman, the trend is now for giving constructive suggestions. May be, there are certain difficulties in the matter of production. But I should think that production could be raised with some amount of effort. It is not, after all, very difficult. I should think that the Government have been supplying chemical manures to agriculturists and that the monopoly of supply has been taken up by the Government and distribution made through co-operative societies and other institutions. In the matter of chemical fertilizers, I find that in foreign countries, e.g., Japan—300 lb. per acre are used whereas in our country only 100 lb. can be used. If there is to be an increased dosage, naturally we have got to examine the soil. Soil has got to be examined. Otherwise, we cannot use an excessive dosage. For that purpose, we require more research stations. We have only one in Coimbatore and I understand that research stations are about to be established in one or two other places, probably for sugarcane. I should think it is absolutely necessary that we should have more research stations for the purpose of testing the soil and advising the farmer as to what kind of fertilizer he should use—superphosphate, sulphate of ammonia or urea, or simple green manure or anything else. This advice has got to be given.

Then, again, as other hon. Members have also suggested previously, I should like to state that there is a proposal from the Government side to improve tanks. Irrigation tanks are of no use, of absolutely no use when there is absolute drought. In Chingleput and North Arcot districts which are depending only upon tank irrigation, they are of no help. Therefore, I should think it is absolutely necessary that we should give more money to the agriculturists for the purpose of sinking wells. Of course, there was a certain amount of abuse previously. The Central Government had been giving a subsidy and the State Government helped the agriculturists. Now they have stopped and the Government of Madras have suspended the scheme. Now it is only a process of collection. Where there are rains, the wells have always been useful and giving copious supply of water, at least for the purpose of raising seedlings. Once you raise seedlings, you can plant them when the tank is full. Till that stage comes, you require water and you must necessarily depend only upon the well. Therefore, the well subsidy has to be revived so that it may be used by the agriculturists at least for the purpose of getting water for transplantation. Where an entire community could be helped and a big common well could be dug, the Government might have their own schemes.

[Sri M. Seshachariar]

[11th September 1958]

The next point which I would like to refer to is 'seeds'. Seed farms are really very useful. I have seen one or two seed farms in my district and they are working well. The demonstrators are really taking a great deal of interest and the seed supplied is very good. We have been using these seeds. But they are a bit costly. It is about forty rupees per bag. I mean first sort paddy seeds. This is a bit high. That apart, a certain amount of propaganda is necessary. As it is, these seeds are now being used by big landlords and cultivators. Smaller landlords are not prepared to buy and use them. At any rate, that is my information. Propaganda is also necessary in respect of another matter. The Government have started a number of agricultural banks throughout the district. In our district, we have got 17 agricultural banks, having about 1,500 to 2,000 members in each. The arrangement is, the Central Co-operative Bank gives money to the agricultural bank and it gives, in its turn, loans to its members. This is done within two or three days of the application for loan. A portion of the amount applied for is given at once, even before scrutiny of the application, in order to enable the agriculturist to purchase seeds and other things. These are my suggestions.

MR. CHAIRMAN: We will continue the discussion on the 17th instant. The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

VI.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 141. *Proceedings and connected papers of the Legislature Committee on Local Administration (Parts I to IV).*

* 142. *Third Report of the Committee on Subordinate Legislation (Second Assembly).*

Bill passed by the Assembly and received therefrom in the Council—

* *The Madras District Development Councils Bill, 1958 (L.A. Bill No. 24 of 1958).*

